

AKŞAM– Markar ESAYAN

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin Ruhu...

Farklılıkların bir arada barış ve adil bir düzen içinde yaşaması insanlığın başından beri temel meselesi olmuştur. Söz konusu farklılıkları teke indirmeye çalışan eğilimler, zorbalık/faşizm, farklılıkları tanıyan yaklaşımlar ise demokrasi adını almıştır. Faşizm doğal olmayan bir yöntemi denediği için zora başvurmak zorunda kalır. Demokrasi meselesi ise daha karmaşık süreçleri ima eder. Yani farklılıkların bir arada yaşaması fikrine de kolaylıkla “Bu bizim doğal eğilimimiz, işler oluruna bıraktığında zaten demokrasiye varır” şeklinde yaklaşmıyoruz. Karmaşa da buradan kaynaklanıyor.

Çünkü “işleri oluruna bıraktığınızda, demokrasiye varır” diye bir kaide aslında yok. Toplumun temeli olan birey, karmaşık ve çift taraflı bir doğaya sahip. Bencillik öne çıkabildiği gibi, diğergamlık da etkili olabilir. Ama bu işler şansa bırakılmaz. Dolayısıyla, demokrasinin tüm kesimlerin altına imza atabileceği bir kurumsallığa kavuşması gerekiyor.

Bu yüzden demokrasi narin bir doğaya sahip. Değeri de aslında bu kırgınlığında...

Demokrasinin başarılı olması bu sözleşmeye tüm kesimlerin uymasına bağlı. (Demokrasi kültürü). Bir kesim sözleşmeden ayrıldığında ya da dış bir etken bu uyumu bozduğunda çok ağır bedellerin ödendiği süreçler açılabilir. Kant bu yüzden “İnsan kendisini ahlakla sınırladığında insanlaşır” diyor. Dinlerin de, hukukun da söylediği şey aynı aslında.

Demokrasi bu açıdan esasen kayıtsız şartsız afaki bir özgürlük ideasının değil, sınırlamaların rejimi. Bir başkasının kolayca öldürülemediği yerde o başkasının hayatı, başkasının mülkiyetine el konamayan yerde herkesin mülkiyet hakkı korunmuş oluyor. Zaten bazı dillerde anayasa sözcüğü “sınırlama” anlamına denk geliyor.

Ancak işin bu kısmı da kolay değil. Sınırlama ancak adil, kamu yararını gözetecek şekilde ve temel konularda uygulanırsa demokrasiyi koruyabilir. Yoksa bir kesimin lehine çalışan bir zorbalığı üretebilir.

Toplum hayatında birçok aktörün menfaat çatışması yaşaması ve rekabet içinde olması, bu alanın çok adil, demokratik ve açık düzenlenmesi ihtiyacını doğuruyor. Hakem ise, modern zamanlarda devletin kendisi. O yüzden devleti iyi düşünmek ve iyi tasarlamak gerekiyor. Öyle ki, her kesim hukukun koyduğu kurallara sadece korkudan değil, kendi menfaatini orada gördüğü için gönüllülükle uysun.

Menfaatlerin çatışması ve rekabet, ortadan kaldırılması gereken kötü şeyler değil. Bu zaten olası da değil. Esas olan bu rekabetin, düşmanlık hissiyle değil, adil rekabet, eşit deneme şansı kurallarına göre düzenlenmesi. Tabii dezavantajlıların korunması eksiği tamamlayan en önemli unsur.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, yüzde 50+1 oy kuralı ve diğer özellikleri ile birlikte bize böyle bir düzenlemenin şansını veriyor. Bu reform, kendi başına birden ortaya çıkmış değil; uzun yıllar verilen mücadelelerin ve olgunlaşmanın bir neticesi. Olaya böyle bakılırsa, kimsenin kaybetmediği, herkesin kazanacağı demokratik bir sıçrama sürecinin içinde olduğumuz da anlaşılır.

AKŞAM –

Yaşar HACISALİHOĞLU

Türkiye-Rusya İlişkisi ve Nükleer Enerji

Soğuk Savaş kalıplarıyla, koşullandırmalarıyla, alışkanlıklarıyla bakıldığı sürece Türkiye-Rusya ilişkisinin doğasını anlamak mümkün değil. İyi niyetli anlama çabasının eksik kalan veya yeterince anlaşılabilen gayretlerini bir yana bırakarak asıl olan bu iki ülke arasındaki ilişkinin geldiği noktayı ve devam eden süreci bilinçli bir şekilde farklı anlamlar yükleyenlerin çabaları dikkat çekici.

Onlara göre Türkiye'nin Batı dışında girdiği her kapsamlı, stratejik nitelikli ilişki, Batı'dan kopmak, eksen kaymasına uğramak ve başka bağımlılıklara girmek anlamına geliyor. Şimdilerde bu zatlar; Türkiye'nin Batı dışındaki aktörlerle ilgili ortak çıkara dayalı atılan adımları köreltmenin gayreti içindeler. Bu gayretin özü; Türkiye'nin Doğu Batı

arasında salınan, ayakları yere bir türlü basmayan, ya ondansın, ya bundansın koşullandırılmasıyla davranan bir ülke görüntüsüyle takdim edilmesidir. Tam da bu durum Soğuk Savaş refleksiyle davranarak, Türkiye'ye sürekli bağımlılık zaviyesinde görmek ve göstermektir.

Oysa bugün Türkiye'nin attığı adımlar; geçmişin blok bağımlılığının koşullarından sıyrıldığını, bağımsız düşünebilme ve davranabilme yeteneğini güçlendirdiğini, ülke ve millet çıkarları söz konusu olduğunda hiç kimsenin telkinine veya köreltme çabasına aldırış etmeden, boyun eğmeden Türkiye merkezli olabilmenin kararlılığını yansıttığını kanıtlıyor.

Bu durumdan rahatsız olanlar, eski defterleri karıştırarak sararmış sayfalardan hayali riskler üreterek, Batı'nın yitirdiği geçmişteki Türkiye'yi dışardan yönetme mekanizmasını tazelemenin arayışındalar. Türkiye ise şimdilerde her türlü ilişkisini hiçbir koşula bağlamadan saygı temeline dayalı ve simetrik işleyişle yapılandırıyor.

Türkiye'nin Rusya'ya yönelik gerek S-400 füzeleri konusunda gerekse Akkuyu Nükleer Santral projesine ilişkin verdiği kararlar; Batı'yı, ABD'yi dengelemek adına, "kızım sana diyorum gelirim sen anla" tarzında, daha çok reaktif içerikli, birine kızarak başka biriyle dostluğa yanaşma ve buna yaparken de öfkeyle hareket eden ve dolayısıyla akılcı olmayan duygusal içerikli tepkisel nitelikli değildir.

Esasen verilen kararları; akıl ile duygunun çok iyi ayırt edildiği, Türkiye'nin yerli ve milli sanayi ve teknoloji hedefleriyle uyumlu, Türkiye'nin bağımsız davranabilme yeteneğini köreltmek bir yana daha da güçlenmesine katkı sağlayacak nitelikte olduğunu görmek gerekir.

ABD ile Batı ile ilişkilerde hiçbir sorun yaşanmamış olsa da Türkiye'nin Rusya konusunda yaklaşımı farklı olmayacaktı. Unutmamak gerekir ki; Türkiye sanayi modelini değiştiriyor ve nihai mal değil, ara mal üreten, üretmeyi üreten, katma değeri yüksek ürün üreten, teknoloji üreten yeni üretim, yeni sanayi modeline geçiyor.

Bunun için güçlü enerji altyapısının, yerli ve milli enerji politikasının ve stratejisinin oluşturulması kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. Türkiye bunun gereğini yapıyor ve yeni bir güç iklimine geçişin ilk adımlarını atıyor. 1960'lardan günümüze değin farklı hükümetler döneminde nükleer enerjiye sahip olabilmenin 4 kez hamlesi yapılmış ama sonuç alınamamıştır. Bu konuda özellikle Batı'nın açık-örtük engellemeleri, ambargoları, lobi çıkarlarının egemenliği ve kitleler üzerinde hipnoz etkisi yapabilecek karşıtlık algısı üretebilme becerisi etkili olmuştur. Bugün bu etkilerden kurtulabilmiş olmanın sonuçları alınmıyor. Türkiye geleceğine sahip çıkıyor.

YeniŞafak -

Şahap KAVCIOĞLU

Enerjide Dışa Bağımlılığın Azalması

İki hafta önce İsviçre'nin Cenevre şehrinde katıldığımız Parlamentolar Arası Birlik'in toplantısında önemli konulardan biri de yenilenebilir enerji idi. Katılımcı bütün ülkeler bu konuya çok fazla hassasiyet gösterdiler. Türkiye'ye döndüğümüz hafta da, dünyanın iki önemli lideri, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Ankara'da bir araya gelerek, Türkiye'nin ilk nükleer santrali Akkuyu Nükleer Santralinin temelini attılar.

Bu buluşma sadece Türkiye'de değil, uluslararası medyada da geniş yankı buldu. Böylece, iki ülke son dönemde özellikle Suriye konusu ile birlikte tesis ettikleri güven ortamının da, enerji ilişkilerini geliştirme yolunda da önemli bir adım atmış oldu.

Hemen arkasından Perşembe günü de Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Sayın Berat Albayrak benim de katıldığım bir grup Milletvekiline Türkiye'nin enerji politikaları ile ilgili bir sunum yaptı ve sorularımıza cevap verdi.

Enerji konusunun bu kadar gündemi meşgul etmesinin en önemli nedenlerinden biri, artık dünyanın en yüksek büyümesini sağlayan Türkiye'nin bunu sürdürülebilir kılmak için

bölgede enerji konusunda politika belirleyen ve oyun kuran bir ülke haline gelmesidir. Enerji Bakanımız bize öncelikle geçen yıl kamuoyuyla paylaştığı, enerjide bağımsız bir Türkiye hedefi ile Milli Enerji ve Maden Politikası Strateji Belgesi hakkında bilgi verdi. Strateji Belgesi'nin nihai hedefinin, yerli kaynaklarımızı en üst seviyede kullanarak, dışa bağımlı olduğumuz kaynaklarda yönetilebilir bir seviyeye gelmemizi sağlamak olduğunu ifade etti.

Bu nedenle son 15 yılda enerji sektörüne özel-kamu işbirliği ile 100 milyar dolardan fazla yatırım yapıldığını belirtti.

Son iki yılda enerjide tarihi rekorların kırıldığı bir döneme şahit olduk. 2002 yılında 31.846 MW olan kurulu gücümüz, 2,5 kat artışla bugün 86 bin MW'yi aştı. Toplam elektrik üretimi ise, bugün iki kattan daha fazla bir artışla 129.400 GWh'den 295.490 GWh'ye ulaştı.

2017 yıl sonunda devreye alınan 9 milyar dolar değerindeki 8.222 MW elektrik üretim kapasitesine sahip 2.774 tesis ile Türkiye tarihinde bir yılda devreye giren üretim santralleri açısından bir rekora ulaşıldı. Devreye alınan bu 2.774 santralin 2.708'i yani % 97'si yenilenebilir enerji kaynaklarından oluşmaktadır. Bu da Türkiye'nin bu alandaki büyük potansiyelini gösteriyor. Türkiye, bugün yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik üretiminde yüzde 32 ile hem Avrupa hem de dünya ortalamasının oldukça üzerindedir.

Yenilenebilir Enerji Ülke Çekiciliği Endeksi'nde 2017'de üç basamak yükselerek 16. sıraya yükseldi. Geçtiğimiz yılın yenilenebilir enerjideki kapasite artış oranı dikkate alındığında Türkiye Avrupa'da; jeotermalde birinci, biokütlede ikinci, güneşte üçüncü, rüzgarda dördüncü ve hidrolikte ise beşinci sırada yer alıyor.

Nükleer enerjide ise gerçekten de bulunduğu coğrafyada özellikle de Avrupa kıtasında herhalde Nükleer santrali olmayan tek ülke Türkiye'dir.

Akkuyu Nükleer Santralının devreye girmesiyle kaynak çeşitliliği artacak, enerji kaynaklı ithalat oranımız azalacak. Biz nükleer enerjii; su, kömür, rüzgar gibi yerli kaynakların değil, doğalgaz gibi ithal kaynakların yerine ikame edeceğiz. Akkuyu nükleer santrali bugün

devrede olsa idi elektrik talebimizin yaklaşık % 13'ünü bu santralden karşılıyor olacaktık. Bugün Nükleer Santrallerin güvenilirliğini, çevreye etkisini sorgulayarak nükleer gerçekleri perdelemeye çalışanlar, aslında Türkiye'nin nükleerde bir yarım asır daha kaybetmesini istiyorlar. Dünyadaki gelişmelere baktığımızda; dünyanın elektrik talebinin yaklaşık % 11'i nükleerden karşılanmaktadır.

Halen 31 ülkede 450 nükleer santral işletmede, 16 ülkede de 55 nükleer santral inşaatı devam etmektedir.

Avrupa Birliği üyesi 14 ülkede 129 nükleer santral mevcut. Örneğin Fransa elektriğinin % 72'sini 58 nükleer santralden karşılıyor. ABD'de 99 nükleer santral işletmede. Avrupa Birliği, 128 nükleer santrali ile elektrik talebinin % 25'ini nükleer santralden karşılıyor.

Net Enerji ihracatçısı ülkelerde, petrol ve doğalgaz zengini ülkelerde bile nükleer santraller bulunmaktadır.

Bir ülkenin büyüme ve kalkınması; daha fazla üretim yapması demek, dolayısıyla daha fazla enerji harcaması anlamına gelmektedir.

Türkiye'de hal böyle iken, esas problem; üretimin ana girdisi enerjinin yaklaşık % 70'lik kısmında dışa bağımlı bir yapının bulunmasıdır. Petrol, doğalgaz gibi enerji kaynaklarının dışarıdan temin edilmesi, üretimin beraberinde ithalat artışlarını da getirmektedir. Bugün itibarıyla ithalatın yüzde 55'ini Rusya'dan, yüzde 20'sini İran'dan, yüzde 12'sini Azerbaycan'dan % 13'ünü Nijerya-Cezayir ve diğerlerinden yapıyoruz.

Enerji faturamız dünyadaki petrol fiyatlarındaki dalgalanmadan büyük ölçüde etkileniyor. 2015 yılında enerji faturamız 37,8 milyar dolardı. 2016 yılında petrol fiyatları gerileyince fatura 27,1 milyar dolar oldu. 2017 yılında ise büyümeye paralel olarak enerji faturamızda artarak 37,2 milyar dolara ulaştı.

Türkiye'nin nükleer enerji ile birlikte, uzun süre kullanamadığı ve önemli potansiyeli olan güneş, rüzgar, jeotermal ve bio enerji alanlarına yatırımların hızla artacağını ve dışa bağımlı doğalgaz ve fosil yakıt ile enerji üretim payının bu yolla azaltılabileceği ortadadır.

Dolayısıyla, enerji yatırımlarımızdaki nihai hedefimiz; enerjide dışa bağımlılıktan kurtulma, cari açığın azaltılması, istihdamın artırılması, enerji maliyetlerinin düşürülmesidir.

YeniŞafak -

Abdullah MURADOĞLU

‘Soğuk Savaş 2.0’

Trump’ın Ulusal Güvenlik Danışmanı General McMaster cuma günü “Beyaz Saray”dan ayrıldı. Yerine getirilen John Bolton ise Senato onayına tabi olmadığı için dün iş başı yaptı. “Trump’ın savaş kabinesi” olarak da nitelenen iç kabinesini şekillendirecek atamalar nihayetle ermedi. Sırada Mike Pompeo ve Gina Haspel var. Trump, CIA Başkanı Pompeo’yu Dış İşleri Bakanı, CIA Başkan Yardımcısı Haspel’i ise CIA Başkanı olarak önermişti. Bu iki isim Senato onayının ardından iş başı yapacak. Pompeo’nun Senato’daki onay süreci bu ay içinde tamamlanacak. Geçmişte CIA’nın gizli üslerinde sorgulanan zanlılara yönelik işkence iddiaları sebebiyle yıpranan Haspel’in onay sürecinin ise bir hayli uzun sürmesi bekleniyor.

Bolton’un Ulusal Güvenlik Konseyi’nde ‘ev temizliği’ yapacağına kesin gözüyle bakılıyor. Başkan Obama döneminden kalan uzmanların yanı sıra McMaster’ın getirdiği isimlerin gitmesi bekleniyor. UGK Sözcüsü Michael Anton dün Beyaz Saray’dan ayrıldı.

Söylentilere göre Bolton’un ‘kara listesi’ndeki ilk isim “Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi”ni yazan Dr. Nadia Schadlow imiş. Schadlow, McMaster tarafından Ulusal Güvenlik Stratejisi Başkan Yardımcılığı görevine getirilmişti. Listede McMaster’ın yardımcısı General Ricky Waddell de var. Kezâ McMaster’ın kovduğu isimlerin de geri dönmeye hazırlandıkları söyleniyor. Bu isimlerin İslamofobik ve İsrail yanlı şahinlerden oldukları için kovuldukları öne sürülmüştü.

Bolton’un atamalarına Savunma Bakanı James Mattis ve Beyaz Saray Genel Sekreteri John Kelly’nin nasıl tepki vereceği merakla bekleniyor. İran Nükleer Anlaşması, Suriye, Kuzey Kore, Tayvan, Katar ambargosu, Batı-Rusya gerilimi ve Çin ile ticaret savaşları gibi birçok başlıkta rekabetler yaşanabilir. Trump yönetimi geçen hafta, Putin’in iç çevresinde yer alan bürokratlar, iş adamları ve Rus

şirketlerine yönelik yaptırım listesini genişletti. Listede Rusya Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri Nikolay Patruşev ile “Gazprom” başkanı Aleksey Miller de var. İngiltere’de eski bir Rus casusuna yönelik ‘kimyasal suikast’ Batı ile Rusya arasındaki gerilimi derinleştirmişti. Bu gerilimin “Soğuk Savaş 2.0” olarak nitelendirildiğine dikkat çekmemiz gerekiyor. Bolton ve Pompeo gibi şahinlerin yeni pozisyonlarıysa Trump’ın yol haritasını özetleyen “Yüksek sesle konuş ve büyük bir sopa taşı” başlığıyla ifade ediliyor. Esed rejiminin cumartesi günü Duma’da kimyasal silah kullandığı iddiaları üzerine Trump ilk defa doğrudan Putin’i hedef alan tweet’ler yayımladı. Bu tweet’ler Putin ile Trump arasındaki psikolojik kırılmaya işaret ediyor. Trump’ın önündeki en acil meseleyse, Şam’a nasıl cevap verileceği. ‘Kimyasal saldırı’ iddialarını reddeden Rusya ise Şam’a saldırılara cevap vereceği uyarısı yaptı. ABD’nin Akdeniz’deki gemilerinden içinde Rus askeri olmayan üslere füze saldırısı düzenleyeceği söyleniyor. Herkesin gözü Trump’ın vereceği kararda. Bu karar Rusya ile ABD’yi kafa kafaya getirebileceği gibi Suriye’den çekilmek isteyen Trump’ı frenleyebilir.

Şam’a müdahaleyi savunanların başında Senato Silahlı Hizmetler Komitesi başkanı John McCain geliyor. McCain yaptığı açıklamada, “Esad geçen yıl kimyasal silah kullandığında Trump kararlı şekilde cevap verdi. Bunu tekrar yapmalı ve Esad’ın savaş suçları için bir bedel ödeyeceğini göstermeli” dedi. McCain, Trump’ın ‘Suriye’den çekilme’ söyleminin Esed’i kimyasal silah kullanma konusunda cesaretlendirdiğini de savunuyor. Cumhuriyetçi Senatör Lindsey Graham ise Trump’ın tweetlerinde yansıttığı sert tavrı hayata geçirmesi gerektiğini belirterek, “bu tweet’lerin gereğini yapmasa Rusya ve İran’ın gözünde zayıf görünecektir” dedi. Trump’ın cezalandırıcı eyleminde İngiltere ve Fransa’yı yanına almasını isteyenler de var tabii. Velhasıl, “Soğuk Savaş 2.0” falan derken hava fena halde ısınabilir.

YeniŞafak – Ali SAYDAM

Hüsnükuruntu ile Temenni Arası Bir Şey...

Atatürk'ün ölümünden iki yıl sonra kurulan Köy Enstitüleri'ni Atatürk'ün "ilk iş olarak" kurduğunu söylemişti... 1939 yılında çıkarılan Zeytin Kanunu'nu Atatürk'ün çıkarmış olduğunu Meclis kürsüsünden ilan etmişti... En küçük tarih nosyonundan bile uzak bir yaklaşımla, dünyadaki pek çok cumhuriyetin Atatürk'ten yararlanılarak kurulduğunu da iddia ederken kendinden gayet emindi. Dün de Fatih Sultan Mehmet ve Roman Vatandaşlar ilişkilendirmesinden haberdar olduk ki, 'evlere şenlik' bir beyanlar zincirinin, unutulmaz halkalarından biri de zaten gündemdeydi: Aynı Kılıçdaroğlu, iki kezdir muhteşem (!) bir seçim tahmininde bulunuyordu: "Cumhurbaşkanlığı seçimini en az yüzde 60'la alacağız!" Sonrasında, olayı 'birinci çoğul şahıs'la ifade etmesine bir açıklık da getirmiş: "Alacağız dediğim, belli ilkelere inanan herkes var. Bütün partiler var. Yargı bağımsızlığı, Türkiye'nin istikrarı, medya özgürlüğü gibi temel demokratik kavramlar etrafında birleşen herkes, her parti". Aferin Kemal Bey'e. Kendini bu kez sadece CHP'nin değil, İyi Parti, Saadet ve HDP'nin de lideri ve aday olarak gör. Bu haberi veren Cumhuriyet gazetesi, belli ki olaya bir de bilimsel(!) destek vermek istemiş. Şöyle buyurmuşlar: "2019 anketleri 16 Nisan sonuçlarına yakın: Evetçiler, hayır blokuna kayıyor. Geçmişte yüzde 50'leri yakalayan AKP, bu kez MHP'yi yanına almasına karşın eski oyunun üzerine çıkamıyor. Anketler 16 Nisan sonuçlarına yakın. AKP-MHP ittifakının rakamsal durumuyla ilgili ilk analiz, AKP'ye de anketler yapan ANAR Araştırma Şirketinin Genel Müdürü İbrahim Uslu'dan geldi. Uslu, 'Referandumda parti tabanları nasıl tepki verdilerse, aşağı yukarı o tepki ya da tutumlarını sürdürüyor' diyerek, referandumdaki sonuçların büyük oranda korunduğunu belirtti. Uslu ittifakın 'cumhurbaşkanı seçiminde 1+1=2 etmeyeceğini' vurgularken, cumhurbaşkanı seçimlerinde Erdoğan'ın oyunun yüzde 51.5- 52 arasında olduğunu görüyoruz' dedi. Bu tespit, iktidar partisi açısından en son 1 Kasım 2015 seçimlerinde tek başına yüzde 50 oy

oranını yakalarken, şimdi MHP'yi de yanına almasına karşın aynı oranlara ancak sahip olması gibi bir sıkıntıya işaret ediyor. CHP kurmayları, kendilerine ulaşan bilgileri paylaşırken 'Şu ana kadar ölçümlerin hiçbirinde AKP-MHP ittifakı yüzde 50+1'i aşmıyor' rahatlığı içinde konuşuyor. Son günlerde muhalefet kulislerinde son anketlerde AKP-MHP oy oranının yüzde 43 olduğu bilgisi de seslendirilmeye başlandı."

Anglosaksonların 'Wishfull thinking' dedikleri durum tam da budur işte. Bizdeki karşılığını da çok güzel bulmuşlar: Hüsn-i Kuruntu... (ya da Kubbealtı Sözlüğüne göre: Hüsnükuruntu...) Ya da 'temenni' diyorlar... İşin vahimi, bazıları 'fark atarak kazanacakları' iddiasını dilendire dillendire, kendilerini bu hayale öylesine kaptırıyorlar ki, inandıkları bir gerçek haline dönüştürdükleri bu masal süreci sonuçlanıp da, seçimlerde beyin üstü çakıldıklarında, bu sefer başlıyorlar, "Seçimin gerçek galibi biziz, yok kıyılarda kazandık, ama merkezlerde oylarımızı artırdık" falan...

Bu sefer durum biraz daha farklı. Eğer Kılıçdaroğlu cumhurbaşkanı adayı olur ve kaybederse, 9 seçim kaybettiği halde bitmeyen siyasî hayatı artık sonlanır herhalde...

TRT WORLD: Medâr-I İftiharımız

Hafta sonu bir toplantı için yurt dışındaydık. Üç gün süresince sadece TRT WORLD'ü izledik. Son 2 yıldır uluslararası yayıncılıkta kaydettikleri aşama ve yayın kalitesi her türlü takdirin üzerindedir. Genç, ancak yetenekli kadrolarıyla hem bölgemizde hem de dünya genelinde birçok konuda önemli projelere imza atmışlar.

Biz her ne kadar haberlere odaklansak da, TRT WORLD'de son derece önemli belgeseller var. Daha önce ödül alan Cerablus ve Organ Mafyası belgesellerinin ardından 6 bölümlük "Hidden Threat PKK" (PKK Gizli Tehlike) belgeseli de yayına girmiş.

Belgeselde; PKK'nın Avrupa'da yapılanması, kirli ilişkiler ağı ve yasadışı faaliyetleri anlatılıyor. Belgeselin 3. bölümü PKK'nın Kuzey Irak ve Suriye içerisindeki yapılanması ve silah altına aldığı çocukları konu alınmış. Kaçırılmış olanlar ilk üç bölümü şu adreslerden izleyebilir ya da yabancı dostlarına izlemelerini tavsiye edebilirler...

YeniŞafak –

Tamer KORKMAZ

Bunların Alayının Savaşı İslam'ladır...

Şam Rejimi, Doğu Guta'da muhaliflerin kontrolündeki son nokta olan Duma'ya kimyasal silahla saldırdı: Çoğunluğu çocuk olmak üzere 150'den fazla masum hayatını kaybetti. Suriye'deki bu son katliamın Zalim Beşşar'ın "iki yüz on beşinci kimyasal saldırısı" olduğundan bahsediliyor.

Rusya, katliama "yok" muamelesi yapıyor! Düzenbaz ABD ise sanki rejimin vahşetine karşı çıkıyormuş gibi pozlar takınıyor; oysa - Müslümanların katledilmesinden dolayı- pek memnundurlar!

Beyaz Saray'a yerleştikten hemen sonra Pentagon'a ve CIA'e "Suriye'de de sivillerin katledilmesi emrini veren" İslam Düşmanı Trump'ın ta kendisiydi...

İşbu "sınırsız katliam yapma" yetkisini müteakip 17 Mart 2017'de Halep'te bir cami, üç gün sonra da Rakka'da bir ilkokul binası "Amerika Birleşik Terör Devletleri"nin uçakları tarafından taammüden bombalanmıştı:

-Yine çocuklar, masumlar, siviller katledilmişti. Sadece Suriye'de değil; 23 Mart 2017'de Irak'ta da katliam yapmışlar ve Musul'un bir mahallesini bombalamışlardı...

Geçtiğimiz hafta ise (3 Nisan 2018)

Afganistan'da hafızlık merasimindeki çoğu çocuk 101 masumu katleden de Trump'ın başkanlığını yaptığı Haydut Amerikan Devleti'dir.

Siyasilerimiz, bu terör devletini -hala daha "dost, müttefik ve ortak" olarak tanımlamaya devam edecekler midir?

-Bunların alayının savaşı, İslam'ladır! Şam Şeytanı, insanlık suçu işlemeye devam ederken...

Onun Türkiye'deki destekçileri; Doğu Guta'da masumların katledilmesine ihtimamla gözlerini yumdular, zerre utanmadan Şam Rejimi'ni güya "suçsuzmuş" gibi göstermeye yelteniyorlar. Beştepe'deki Suriye Zirvesi'nin "güç birliği" fotoğrafından hareketle "Bu Karede Esad Nerede Duruyor?" diye sorarken...

Aslında Katil Esad'ın biran önce o kareye girmesini can-ı gönülden arzulayanları, temenni edenleri de unutacak değiliz...

Sürekli Ankara'yı hedef almış, buna mukabil Şam Rejimi'ne daima koltuk çıkmış "etki ajanlarından" bahsediyoruz:

Baronsal Gladyo'nun medya masasında yıllardır kaşarlanmış bu tipler; kimyasal silahlarıyla çocukları/masumları katletmeye devam eden Kan İçici Şam Diktatörü'nü halen daha o kareye dâhil etmenin peşindeler, hesabındalar!

Yurttaş Doğan, Hesap Vermeden Gitti

Aydın Doğan denilen şahıs, medya grubunu -dün- Demirören Ailesi'ne devretti...

Böylelikle, Yurttaş Doğan kırkıncı yılına girerken medyadan çekilmiş oldu.

Bahis konusu bu kişi, "Merkel'in kankası ve Trump'ın ortağı" olarak da hatırlanacaktır! Doğan'ın vedası, üç gün önceki Hürriyet'in sürmanşetinde "Teşekkürler Kaptan" başlığıyla yer aldı!

Mister Doğan, Hürriyet'e veda ederken "Türk basınının Amiral Gemisi, salimen limana gelmiştir" diye konuştu...

Veda merasiminde, Hürriyet'in genel yayın yönetmeni Fikret Bila "Aydın Doğan'ın demokrasimize katkısı her zaman özel bir yer tutacaktır" diyordu...

Hürriyet'in eski yayın yönetmenlerinden Sedat Ergin, "Aydın Bey'in Türkiye'de demokratik hayatın en önemli şahsiyetlerinden birisi olduğunu" söylüyordu...

"Türkiye'de demokrasi ve Aydın Doğan" denildiğinde, ilk akla gelen nedir, oysa?

El Cevap: A.Doğan'ın "28 Şubat darbesinin medya ayağındaki lokomotif patron" olduğu gerçeğidir!

Yurttaş Doğan'ın "demokrasiden, demokratlıktan" aslında ne anladığını gayet iyi biliyoruz...

Paralel Hidayet Karaca'ya 24 Eylül 2013'te "Türkiye'de gerçek demokratlığı Hocaefendi temsil ediyor!" diyen Yurttaş Doğan'ın ta kendisidir!

Bukalemun Yazar, Aslında Ne Demek İstiyor?

Yazımızın son kısmında "Bu Karede Esad Nerede Duruyor?" başlığına, bir kere daha -bu defa yazarı için- gidiyoruz...

Bu başlık; 6 Nisan 2018 tarihli Baronsal Hürriyet'in malum bukalemun yazarının köşesinde yer aldı...

Bukalemunluğu mu?

Afrin Harekâtından önceki günlerde "Sınırdan bir adım içeri girerseniz dünya karşınıza dikilir" diyerek babalanan ve TSK'nın Suriye'ye girmesine hararetle itiraz etmiş olan Bukalemun Yazar, Afrin'in alınması üzerine "yüz seksen derecelik" dönüş yapan bir yazıyla okuyucularının karşısına çıkmıştır!

İki gün önceki köşesinde ise "Meclis'teki milletvekilleri hayatlarında bir kere dans etselerdi; böyle olur muydu, bu ülke?" diye iç geçiriyordu!

Ardından sadede geliyordu: "Bu ülkenin bütün köşe yazarları hayatlarında bir kere dans etselerdi böyle mi olurdu, medya?"

Tüm hücreleriyle Sam Amca'sına bağlı Bukalemun Yazar'ın "Mutlaka dans edin" derken, aslında söylemek istediği başkadır! Arşivden çıkan 14 Ekim 2006 tarihli yazısının başlığı, bize bu konuda bir fikir verebilir...

O başlık mı; şudur: "**Tam Dansöz Gibi Yazmışım...**"

SABAH –

Haşmet BABAĞLU

Demokrasiymiş, Evrensel Hukukmuş...

Kimi Kandırıyorsunuz?

Basmakalıp yargıların konforuna teslim olmayıp uyanık kalanlar için "dünya gerçeklerinin kafaya dank etme" günleri sürüyor...

Geçen yüzyılın ikinci yarısında egemenler tarafından gazlanan ne kadar yalan varsa, gözümüzün önünde sapır sapır dökülüyor... "Demokrasi" yalanı, "özgürlük" yalanı, "evrensel hukuk" yalanı vd.

Artık gerçekleri görmezden gelmek zor. Ama bana sırf Katil Esed'e birkaç füze gönderir diye iki gündür Beyaz Saray ve Pentagon karşısında ceket ilikleyen muhafazakârları ve sırf Batı'yla çatışıyor diye Putin'e aşk besleyen sözde solcu ve ulusalcıları soracak olursanız...

Onlar "uyumak" konusunda kararlılar.

Onlar için yapacak şey yok.

Her şey öyle hızlı akıyor ki, geçen gün ajansların geçtiği "Theresa May, Sisi'nin seçim zaferini tebrik etti" haberinin ayrıntılarını fark ettiniz mi, bilemiyorum...

Birleşik Krallık Başbakanı May yeniden Mısır Cumhurbaşkanı seçilen Sisi'yi tebrik ederken şöyle demiş: "Seçilmeniz Mısır'ın demokrasiye geçiş yolunda ilerlemesi bakımından bir şanstır." Katılma oranının yüzde 40'ın altına düştüğü ve son dakikada apar topar yarışa sokulan kukla bir muhalif adayla yapılmış seçimin ardından edilen söze bakın!

İnsanın içinden her türlü nezaketi bırakıp "git işine be May, bizi mi yiyorsun?" diye soracağı geliyor.

Ama diplomasi onlar için bu işte!

Batı'nın egemenlerinin demokrasiden ne anladığının sağlamasını da Birleşik Krallık Başbakanı'nın sözlerinin devamıyla yapabiliriz:

"Mısır'la ekonomi ve eğitim alanındaki işbirliğimizi geliştirmek için sabırsızlanıyorum."

Demokrasi/ adil temsil/ şûra/ istişare ve benzeri konularda halkların kendi inisiyatiflerini ortaya koyup özgün modeller geliştirecekleri dönem de gelecek...

Egemenlerin ideolojik manipülasyon aygıtı "evrensel hukuk" yerine "adil bir dünya" tasavvurunun hâkim olacağı günler de...

Umutsuz değilim.

Ama şimdi ihtiyacımız sürekli sorgulayan bir uyanıklık içinde olmaktır.

Ve ayağımızı vatan toprağına sağlam basmak...

SABAH- Mehmet BARLAS

Tabii Ki Afrin Bizim Değil Ama Onu Esad'a Mı Vermeliyiz?

Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov Moskova'da düzenlediği basın toplantısında "Türkiye, Afrin'in kontrolünü Suriye hükümetine devretmeli" demiş. Rusya'nın Afrin'le ilgili beklentisini dile getirirken, "Erdoğan, Türkiye'nin Afrin'i işgal etmek istediğini hiçbir zaman söylemedi. Rusya Türkiye'den bölgenin kontrolünü Suriye hükümetine vermesini bekliyor" diye konuşmuş. **Bir fetih değil**

Lavrov'un bu açıklamasının yarısı Türkiye'nin tutumu ile uyuyor. Yani Türkiye'nin Afrin'i işgal edip topraklarına katmak gibi bir niyeti kesinlikle yok... Afrin işgalci teröristlerden temizlenecek ve asıl sahibi olan Afrinlilere verilecek.

Kimin malı?

İşte bu noktada Lavrov ya da Rusya ile uyuşmadığımız mesele gündeme geliyor... Rusya'ya göre Afrin dahil Suriye'nin tümü Esad rejimine aittir.

Ama Türkiye Suriye'nin toprak bütünlüğünün korunması gerektiği konusunda Rusya ile aynı görüşte olsa da, bu bütünlüğün Esad rejimine mi ait olacağını henüz kestirebilmiş değil. Şu anda Türkiye terörist işgali altındaki Afrin'den kaçıp Türkiye'ye sığınan Arap ve Kürt Suriyelileri evlerine geri döndürmekle meşgul...

Esad ve Trump

Daha dün ABD Başkanı Trump'ın tweet'inde Esad'dan "Hayvan" diye söz ettiğini ve İsrail'in Esad rejimine ait Humus'taki askeri üssü roketlerle vurduğunu hatırlarsak, Suriye'nin bütünlüğünün Esad rejimine mi ait olacağı konusunda kararsız kalmamız doğaldır... Ayrıca şu anda Afrin'in mülkiyeti Suriye sorunsalının gündemindeki öncelikli madde değildir.

Erdoğan ve Putin

Lavrov basın toplantısında bir soru üzerine "Türkiye Afrin'in kontrolünü Suriye hükümetine devretmeli" derken Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Rusya Federasyonu Başkanı Putin telefonda Suriye'de olup bitenleri konuşmaktaydılar. Görüşmede ikili ilişkilerin yanı sıra Suriye'deki son gelişmeler ele alınıyordu. Açıklamada Erdoğan'ın Duma ve Doğu Guta'daki saldırılarla ilgili endişelerini dile getirdiği ve sivil ölümlerin engellenmesi ile insani yardımların ulaştırılması için birlikte çalışmanın önemi vurgulanıyordu.

Bekleyelim

Aynı sırada Washington'da da Suriye rejiminin Duma'da kimyasal silah kullandığı iddialarıyla ilgili ABD Savunma Bakanı James Mattis açıklama yapmaktaydı. Mattis, kimyasal silahla saldırı sonrası Suriye'de askeri müdahale seçeneğinin ihtimal dışı olmadığını belirtmiş... Eğer Trump'a inanırsak ABD'nin Suriye'den çekileceğini ve eğer Pentagon'a inanırsak Trump'ın sadece konuştuğunu düşüneceğimize göre, Afrin'in mülkiyetinin şu anda gündemin öncelikli maddesi olmadığını görebiliriz.

SABAH – Mahmut ÖVÜR

CHP'nin Demirtaş Aşkın Sırrı

Yanı başımızda bölgeyi derinden etkileyecek derin gelişmeler yaşanırken, iç siyasette de derin hesaplar yapılıyor. O hesabın ana hedefinde de Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'ı durdurmak var.

Tabii alternatif siyaset üreterek değil, siyaset mühendisliği yaparak.

Bunun için de her yol mubah sayılıyor.

Bir yanda bizzat CHP Genel

Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu** toplumsal kutuplaşmayı derinleştiriyor, öte yanda 11.

Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**'ü

adaylaştırmaktan Saadet'e, İyi Parti'ye ve HDP'ye güzellmeler düzmeye kadar bir dizi şey yapıyor.

Ama en önem verdikleri 7 Haziran öncesi "**birlikte sallama**" projeleri geliştirdikleri eski HDP eşbaşkanı **Selahattin Demirtaş**'a gösterdikleri ilgi.

Şu bir gerçek, Demirtaş'a CHP'nin ilgisi, sadece bir siyasi aktörün cezaevinde olmasıyla ilgili değil. Ortada bir siyasi hesap var ve bu nedenle CHP'liler riski göze alarak ara **Demirtaş**'ı ziyaret ediyor.

İhtiyaçları var çünkü...

CHP'lilere göre, ortam 7 Haziran öncesine çok benziyor.

Ortam benziyorsa siyasi sonuçlar da benzer.

İşte bunun için önce "**ulusalci**"

bilinen **Tuncay Özkan**, cezaevine gidip Demirtaş'la görüştü. Müthiş açıklamalar yapacağından söz etti. Açıklamalar "**müthiş**" değildi ama istenen özellikle şehirli Kürtlerin kafasında "**çözüm süreci**"yle ilgili yeni soru işaretleri oluşturmak. Ya da Kürt sosyolojisinin "**milliyetçi**" duygularını ateşleyerek 7 Haziran öncesini hatırlatmak. Bu da bir nebze de olsa başarılı.

Şimdi CHP bunu sürdürmek istiyor. Bu yüzden bir süre önce CHP'den ikinci bir hamle geldi. CHP'li **Öztürk**

Yılmaz cezaevinde **Demirtaş**'la görüştü.

Doğrusu bu kez seçilen isim CHP'lileri bile şaşırtmıştı.

Dış ilişkilerden sorumlu CHP Genel Başkan

Yardımcısı **Yılmaz**'ın **Demirtaş**'a gitmesi hiç

anlamli değildi. Dahası **Yılmaz**, Musul Konsolosluğu'nda DEAŞ tarafından rehin alınması veya o bölgelerde FETÖ ile ilişkisi hatta CHP içinde hızlı yükselişi nedeniyle dikkat çeken, soru işareti yaratan bir isimdi. **Peki, böylesine kafalarda soru işareti yaratan bir siyasi aktör, neden Demirtaş'la görüşmeye gönderilmişti?**

Acaba bu görüşmenin tartişılması ve dikkat çekmesi mi istendi yoksa **Öztürk Yılmaz**'ın geçmiş ilişkileri nedeniyle özel bir mesaj mı iletildi?

Ziyareti **Kılıçdaroğlu** "kişisel" diye niteliyor: "**Öztürk bey gitmeden önce bana sordu, gitmek istediğini ifade etti 'tabii gidebilirsiniz' dedim, 'benim selamlarımı da söyleyin' dedim.**

Dolayısıyla Öztürk bey kendisi ziyarete gitti." Aynı soruyu CHP Sözcüsü **Bülent Tezcan** ziyarete özel bir misyon yükleyerek cevaphıyor: "**Önümüzdeki günlerde çok olumlu, kısır tartişmalardan uzaklaştıracak güneş toplayacağımız günlerin ufku açılıyor. Görüş alşverişlerini izleyeceksiniz. Önemli ve ciddi bir ziyarettir. Hem siyasi hem de insanianlamda önemli bir ziyarettir.**" Bu açıklamalardan da anlaşılıyor ki, açık ve şeffaf olmasa da CHP ile HDP arasında bir ittifak görüşmesi var. Daha önce de yazdım, bunu önce yerelde deneyecekler. HDP Batı'daki büyükşehirlerde yerel aday göstermeyecek.

Aynı şeyi İyi Parti'nin (İP) yapması da istenecek. Özellikle İzmir'de CHP, İP'ten hayli korkuyor.

Bu ilişkiler ağı bana **Kılıçdaroğlu** ve **Demirtaş**'ın 2013 sonlarında ABD'ye yaptıkları ziyaretleri hatırlatıyor.

Tesadüf bu ya, o ziyaretler sonrası Türkiye'de hem derin kirli siyasi operasyonlar devreye sokuldu hem de kalkışmalar...

Oysa kapalı kapılar arkasında siyaset mühendisliği yerine siyaset üretilse çok şey değişir.

O gün sonuç alamayanlar, bugün alabilirler mi?

STAR – Fadime ÖZKAN

Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı'nın Faydaları

Cumhurbaşkanı Erdoğan Van'da dedi ki; "Biz önce Fırat Kalkanı ile bir adım attık. Sonra Afrin ile ilgili bir adım attık. Ne dedik, durmak yok. Mazlumların ahını dindirene kadar devam. Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı hareketlerinde kontrol altına aldığımız 4 bin kilometrekarelik alanı birileri küçümseyebilir. Hal bu ki biz, bu vesileyle arka plandaki büyük oyuna can alıcı iki darbe vurduk".

"İki can alıcı darbe" indirilen büyük oyun neydi, bu iki darbe hangi sonuçları doğurdu, bakalım.

BİR: 2010 sonrası iyice aşıkard oldu ki "Batı" Skyes Picot'nun güncellenmiş versiyonunu yüzyıl sonra Türkiye'yi de etkileyecek şekilde uygulamak istedi. 40 yıldır beslediği PKK, FETÖ başta olmak üzere terör örgütlerinin ve insan hakları savunucusu görünen kişi ve yapıların eş zamanlı olarak harekete geçirilmesinin bir anlamı var. **Türkiye bu oyuna bilhassa 2012'den beri uyanık ve dirençli. 15 Temmuz her şeyin kristalleşiği, tarihin döndüğü tarih.**

İKİ: FETÖ'nün TSK'daki muvazzaf general ve orgeneralilerin yarısını el geçirdiği ve ülkeyi işgale kalkıştığı 15 Temmuz'dan sadece 40 gün sonra gerçekleştirildi Fırat Kalkanı Harekatı. Üç bine yakın DEAŞ'lı etkisiz hale getirildi, **El Bab bölgesi terörden temizlenerek bölge halkı ve Türkiye için güvenli hale getirildi.**

ÜÇ: Koalisyon güçlerinin yıllardır oyalandığı **DEAŞ ile mücadele tiyatrosu da DEAŞ da Fırat Kalkanı ile yalan oldu.**

Terör örgütü, Fırat Kalkanından altı ay sonra diğer taşeron PKK eliyle tasfiye/tahliye edildi.

DÖRT: Zeytin Dalı'nın hem temizlik, hem ışlah etkisi büyük oldu.

Meşru hareket **Türkiye'nin hedefleri, hassasiyetleri ve vaatleri bakımından hasımları için de hısımları için de ders niteliğindeydi.** 4 binden fazla PKK-YPG ve DEAŞ'lı terörist, insanlık için tehlike olmaktan çıkarıldı.

BEŞ: YPG-SDG kamuflajlı PKK, ABD'nin taşeronu olarak Türkiye'ye karşı ağır silahlarla donatılmış, NATO askeri-mühendislik teknikleriyle tahkim edilmiş idi. PKK'yı meşru

alana taşımak için diplomatik-medyatik bir zemin oluşturulmakta idi. **Türkiye, Zeytin Dalı ile bu dekoru ve imajı darmadağın etti. Eteğini giyen PKK cesetlerini toplayamadan Afrin'den kaçtı. ABD yenildi, Türkiye haklı mücadelesini onurlu bir zaferle taçlandırdı.**

ALTI: BM'deki Kudüs hezimetini bir de Afrin'de tadan Başkan Trump **ABD'nin Suriye'den çekileceğini ilan etti.** Ve PKK için ayrılan bütçenin askıya alındığını.

YEDİ: Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı sayesinde **Suriye'nin kuzeyinde yeni bir güç dengesi oluştu.** Astana süreci güçlendi, Suriye siyasi çözüme bir tık daha yaklaştı.

SEKİZ: Rus uçağının düşürülmesiyle kopan Türk-Rus ilişkileri 15 Temmuz'un hemen ardından 9 Ağustos'ta gerçekleşen **Erdoğan-Putin** buluşmasıyla yeni bir döneme girmişti. Devamında Rusya, iki harekatta da Türkiye'nin yanında yer aldı, hava sahasını Türk uçaklarına açtı, İran'ın operasyonlardan huysuzlandığı noktada tarafsız kalarak Türkiye'yi destekledi.

DOKUZ: **PKK-FETÖ-ABD'nin kara propagandası tutmadı.**

Türkiye Suriye'ye işgal-fetih için giriyor, sivilleri vuruyor, kimyasal silah kullandı gibi manipülasyon çabaları sahibini vurdu. Dünya buna tanık oldu.

Afrin ve El Bab halkları hasret kaldıkları insanca muameleyi Türkiye'den gördü.

ON: **PKK çöküş sürecine girdi.** Kürt sorununun demokratik yollarla çözüldüğü, **HDP'nin kendisine tanınan "halkı temsil hakkı"nı PKK'yla değiş tokuş ettiği ve PKK'nın Kürtlerin canını Amerikan çıkarlarının hizmetine koştugu** sarıh biçimde görüldü.

PKK'ya katılım çok azaldı, PKK saflarından kaçanlar, itirafçı olanlar çoğaldı.

ONBİR: **Bölge insanını terör örgütleri ve emperyalistler için insan kaynağı haline getiren o meşum döngü ilk kez kırıldı.**

Kürtlerin, Arapların, Türkmenlerin PKK terör örgütüne yönelik tepkisi ve nefreti dile geldi.

Bölge halklarının güçlü ve adil bir devletin bu kirli ve kanlı çarkı bozmasını beklediği anlaşıldı. Bir kez daha görüldü ki Türkiye, bu bölgede sadece kendinden ibaret değildir.

STAR – Nuh ALBAYRAK

Maskeler Düşüyor, Türkiye; Geçmişindeki İhanetlerle Yüzleşiyor

Yaşlanan dünyanın makyajları mı dökülüyor nedir, bütün değerlerin çiğnendiği bir dönem yaşıyoruz. Gençlik yıllarımızda hayranlıkla izlediğimiz **"BatıMedeniyeti"** şimdi, **"düşman"**ı yenmek için her şeyin mubah sayıldığı bir benciller çöplüğüne dönüştü.

Batı medeniyetinin **"süzme balı"** Amerika ise adeta küresel bir mahalle kabadayısına dönüştü. Ya İslam dünyası...

Musa Aleyhisselamın, Firavuna diz çöktürdüğü koskoca Mısır, şimdi **"medeni"(!)** bir darbe ile Amerika eyaletine dönüştü.

Ve Suudi Arabistan...

Gitmek için can attığımız, bağrında can vermeyi nimet bildiğimiz mukaddes belde.

Öyleydi de...

Üç kıtaya hakim olan şanlı padişahlar, o beldenin **"hadimi"** olmakla övünürdü.

Kalbimizden vurdular

Ama ne var ki, bu güzellik fazla sürmedi.

İslam'ı **"kalbinden"** vurmak için 200 yıl çalışan İngilizler, Osmanlı'dan kopardığı o beldeleri, (ilelebet orada kalamayacağını çok iyi bildikleri için) asla emirlerinden çıkmayacak bir kabileye emanet edip uzaktan yönetmenin daha sürdürülebilir olduğunu düşündüler.

Öyle de oldu...

İslam'ın **"örtüsü"** altında gizlenen bu Necd Bedevileri, kendilerine emanet edilen **"Vahhabilik fitnesi"**ni ve İngiliz menfaatlerini ölümüne korudular.

Bunların, İslam beldelerini işgal etmiş birer **"Lawrence yetiştirmesi"** olduklarını yıllarca kimseye anlatamadık.

Hac ve Umre için gidenlere yıllardır **"İslam"** diye, İslam ile ilgisi olmayan **"Vahhabilik"**sapıklıklarını şırınga ettiler.

Osmanlı'dan kalan her şeyi söküp atma gayretleri de İslam dünyasını gafletten uyandırmaya yetmedi. Hatta Suud'ların, **"Osmanlı"** perdesi altındaki bu İslam düşmanlığını alkışlayanlar bile oldu.

Maskeleri attılar

Ne zaman ki Haçlı-Siyonist ittifakı, Türkiye'ye karşı; yerli uşaklar üzerinden yürüttükleri

vekalet savaşını kaybetti, o zaman patronlar bizzat sahaya inmek zorunda kaldı.

Ve bölgedeki eyalet valileri de maskelerini bırakıp gerçek kimlikleriyle birlikte patronlarının yanında yer aldı.

Yaptıklarının Müslümanlar tarafından nasıl karşılanacağı artık Prens bin Selman'ın umurunda bile olmaz. Çünkü onun ölçüsü, Müslümanlar değil, dedelerine o koltuğu bağışlayanlardır.

İslamiyet ile ilgisi olmadığı halde “**takva**” diye yutturdukları sapıklıkları şimdi “**ısıtarak**” yeni bir Haçlı oyunu sahneliyorlar.

Yıllarca “**Mescid-i Haram imamlığı**”ndan sonra “**iskambil imamlığı**” dönüşümü, size hiç tanıdık gelmiyor mu?

Beyaz Saray Prensi bin Selman'ın yaptıklarını takip ediyor musunuz?

Önce, İsrail için başlatacağı seferberliğin muhtemel muhaliflerine yüklendi.

İçerideki Türkiye yanlılarının başına gelenler, Katar'a yönelik eylemler, Türkiye'yi hedef alan söylemler hep bu çabının eseriydi.

Bin Selman'ın tek hedefi...

Buckingham'da Kraliçe Elizabeth'ten, Beyaz Saray'da ise Başkan Trump'tan yeni talimatlar alan “**blue jeansli yeni**” Prens bin Selman, “**Vahhabiliği Amerika'nın emri ile dünyaya yaydık, Tedbir almazsanız 30 sene sonra bütün Avrupa Müslüman olacak**” gibi “**maskesiz**” beyanlarda bulundu. Siyonizm'in, İslam dünyasına uzanan kolu olan müstakbel Suud Kralı'nın bundan sonraki tek hedefi, Mısır, BAE ve Bahreyn eyalet valileri ile birlikte, İsrail teröristlerinin öldürmekle bitiremediği Filistinlileri Sina Çölü'ne sürmektir.

Etrafımızda olup bitenler asrın yüzleşmesidir.

Osmanlı bakiyesi Türkiye'de, Suud'la yarış edercesine, ecdadımıza ait her şeyden kurtulmaya çalışanların kimlere hizmet ettiği daha net anlaşılıyor.

Türkiye muhteşem bir “**asla dönüş harekâtı**” yaşıyor.

Haçlı dünyası da zaten bunun için telaşlanıyor. Ama artık bundan sonra asla durduramayacaklar.

Çünkü Türkiye de geçmişindeki ihanetlerle yüzleşiyor.

STAR –

Mustafa KARTOĞLU

Haklılar; Ayağa Kalkan Yürür...

ABD Başkanı **Donald Trump**'ın Suriye'den çekilme 'niyeti'ni açıkladıktan sonraki sözlerini hatırlıyorsunuz:

“*Suudi Arabistan bizim Suriye'de kalmamızı istiyorsa parasını ödemesi gerekecek.*”

Meksika Başkanı'na söylediklerini de: “*Duvarın parasını ödemeyecekse görüşmeye gelmemesi daha doğru olur.*”

Aynı şekilde dünyanın en değerli şirketi ABD'li Amazon'a söylediklerini: “*ABD Posta Ofisi'nin Amazon'un kuryesi olmaktan ötürü büyük miktarda para kaybettiği konusunda haklıyım. Amazon bu kayıpları ödemeli.*”

Yine;

Kudüs konusunda Filistinliler lehine oy kullanan bütün BM üyesi ülkelere tehdidini: “*Yüz milyonlarca hatta milyarlarca dolar para alıyorlar, daha sonra bize karşı oy kullanıyorlar. Bu oyları izliyoruz. Bırakın bize karşı oy kullansınlar. Paramız bize kalır.*”

İran tehdidi üzerinden Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Bahreyn'le ABD tarihinin en büyük rakamlı (medyaya yansıyanlar 400 milyar doları aşiyor) silah anlaşmaları yaptı.

Önce Kuzey Kore, ardından da ticaret savaşları tehdidiyle Çin'le masaya oturmaya hazırlanıyor. Parmak uzattığı veya el sıkıştığı her ülkeden dolarla dönüyor. Konu sadece dolar mı?

Hayır. Doların temsil ettiği her şey...

“*Make America great again/Amerika'ya yeniden büyük yapmak*” Trump'ın seçim sloganıydı. Şimdi seçmenlerine ‘para ve güç’ vaadinde bulunuyor. Zira ara seçimler yaklaştı, 4 yıllık görev süresinin 1.5 yılı da geçti.

Beni asıl ilgilendiren ve bütün bu ‘savaş ticareti’nin özeti olan Avrupa’yla ilgili olanları.

Trump, 2017 Mart'ında Almanya Başbakanı **Angela Merkel**'i Washington'da ağırlamış, basın toplantısında pek de hoş olmayan görüntüler vermişti.

Sonra da aynen şöyle söylemişti: “*Almanya'ya sağlanan güçlü ve pahalı savunma sistemlerinden dolayı NATO ve ABD'ye daha fazla para ödemeli.*”

İngiliz Times gazetesi, Alman hükümetinden bir kaynağa dayandırdığı haberinde, “*Trump'ın*

Merkel'in önüne 375 milyar dolarlık 'NATO savunma faturası' koyduğunu yazmıştı.

Şaşırtıcı değildi.

Çünkü hemen ardından NATO zirvesinde de bütün müttefiklere "NATO üyeleri finansal katkılarını tam olarak ödemeli" uyarısını yapmıştı.

Bu bana NATO'nun ilk genel sekreteri İngiliz General Lord **Hastings Lionel İsmay**'ın, NATO'nun amacını anlattığı ünlü sözü geldi: "Amerika'yı Avrupa'da tutmak, Sovyetler Birliği'ni Avrupa'nın dışında tutmak, Almanları da yerde tutmak." ("keep the Soviet Union out, the Americans in, and the Germans down.")

Trump, Rusya'yı dışarıda, Almanya'yı da 'yerde' tutmanın 'bedelini' istiyor.

Avrupa da aslında 2000'lerin başından beri bunu tartışıyor.

ABD'ye 'koruma bedeli' ödemeye devam etmeli miyiz?

Yoksa yeni bir çözüm mü üretmeliyiz?

Son 15 yıl, yeni bir çözümün 'şart' olduğunu ortaya koyuyor.

Çıkarları korumanın 'coğrafyaları korumak'la sınırlı olduğu dünya düzeninin sonu geldi.

Deniz aşırı ittifaklar, çıkarları korumak için hala 'gerekli' ama artık 'yeterli' değil.

Bölgesel ittifaklar ve 'ittifak dışı işbirlikleri' kaçınılmaz.

Pek çok Avrupa ülkesi bunu yapıyor zaten.

Enteresan olan, 'birilerini dışarıda, birilerini de yerde tutma' formülünün sadece Almanya için geçerli olmaması.

NATO'nun kurulduğu 1949'da 'Hitler

Almanyası'nın hortlamaması için

Almanya'nın 'yerde' tutulması gerekiyordu.

Formül 'askeri' olarak değilse de ekonomik olarak başarısız olunca, Avrupa'nın siyasi liderliği için 'Macron Fransası' öne çıkarılmaya başlandı.

Aynı formül, Türkiye için de geçerliydi: 'Ne dışarıda tutulmalı, ne de ayağa kalkmasına izin verilmeli.'

Türkiye ekonomide, savunmada ve küresel siyasette büyüyor.

'Eski dünya'yı ayakta tutmaya çabalayanlar bir şeyi görüyor: **Ayağa kalkan yürür de...**

Haklılar...

Türkiye ise 'yeni dünya'yı kuracak bir öneri yapıyor: **Birlikte yürüebiliriz.**

Buna hazır değiller...

MİLLİYET- GÜNGÖR URAS

135 Milyarlık 23 Yatırım

Yatırım demek, özellikle üretime dönük yatırım demek, iş demektir. Aş demektir.

Günümüzde her türlü şartlarda yatırımlar devam ediyor ama kamuoyunun beklentisi, ekonomik büyüklükte, ihracata dönük, döviz faturamızı küçültecek, döviz gelirimizi artıracak yatırımlar.

İşte bu arayışla hükümet "**Proje Bazlı Teşvik Sistemi**" oluşturdu. Hedef, yüksek katma değerli, ileri teknolojiye dayalı yatırımların gerçekleştirilmesi.

Proje Bazlı Teşvik Sistemi'nin tanıtımı ve bu sistem kapsamında düzenlenen 35 yatırımın teşvik belgesinin dağıtım töreni dün Beştepe Millet Kültür ve Kongre Merkezi'nde yapıldı.

"**Yatırımlara Proje Bazlı Devlet Yardımı Verilmesine İlişkin Karar**", kalkınma

planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda, en az 100 milyon dolar tutarında, ekonominin mevcut veya gelecekte ortaya çıkabilecek ihtiyaçlarını karşılayacak, arz güvenliğini sağlayacak, dışa bağımlılığı azaltacak, teknolojik dönüşümünü sağlayacak, yenilikçi, katma değeri yüksek yatırımların proje bazında desteklenmesini hedef alıyor.

Nasıl destek verilecek?

Proje Bazlı Teşvik Sistemi kapsamında sağlanan desteklerle yatırımcılara değişik alanlarda teşvik veriliyor.

- Vergi destekleri (gümrük vergisi muafiyeti, KDV istisnası, bina-inşaat harcamaları için KDV iadesi, yatırım tutarının 2 katına kadar kurumlar vergisi indirimini veya 10 yıla kadar kurumlar vergisi istisnası),

- İstihdam destekleri (10 yıla kadar sigorta primi işveren hissesi desteği, 10 yıl süreyle gelir vergisi stopajı desteği, nitelikli personel desteği),

- Finansal destekler (yatırımın finansmanında kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği, sermaye katkısı, 10 yıla kadar enerji desteği),

- Yatırım yeriyle ilgili destekler (Yatırım yeri tahsisi ve belirli şartlarda taşınmazın bedelsiz olarak yatırımcıya devredilmesi, altyapı desteği),

- Diğer destekler (kamu alım garantisi, ruhsat, tahsis, lisans ve tescillerde kolaylık).

Yatırım projeleri özelliklerine ve büyüklüklerine göre bu desteklerin tamamından veya bir bölümünden yararlanabiliyor.

Dün dağıtılan teşvik belgeleri ile proje kapsamında desteklenecek 135 milyar TL tutarındaki 19 yatırım grubuna ait 23 projeye yaklaşık 35 bin kişiye doğrudan, 134 bin kişiye dolaylı istihdam yaratılması öngörülüyor. Yatırımların, ödemeler bilançomuza yılda 19 milyar dolarlık katkı yapması bekleniyor.

Ekonomiye büyük katkı

Teşvik belgesi almaya hak kazanan 23 yatırım projesinin ekonomiye katkıları şöyle özetleniyor:

- Yenilenebilir enerji teknolojileri (Ingot ve hücre üretimiyle entegre güneş paneli üretimi),
- Metalürji yatırımları (alüminyum yassı mamul, entegre madencilik, külçe çinko, külçe kurşun, izabe ve katot bakır üretimi),
- Ham petrol işleme rafinerisi,
- Petrokimya ürünleri (polietilen, polipropilen, polimer-çips, PTA-MEG),
- Karbon elyaf ve kompozit malzeme,
- Tıbbi cihazlar ve sağlık teknolojileri (kateter, stent, kalp kapakçığı üretimi),
- Raylı sistem araçları (hızlı tren, metro),
- Savunma sanayii teknolojileri (zırhlı araçlar, muharebe uçağı),
- Motorlu taşıtlar-elektronik (hibrit motor, dizel motor ve batarya üretimi),
- Tarım teknolojileri yatırımları (entegre teknik hayvancılık). Proje Bazlı Teşvik Sistemi kapsamındaki yatırımların başlaması ekonomiye hareket getirmekle kalmayacak. Yatırım “**MORAL**”lerini de güçlendirecek. Yeni yatırımlara davetiye çıkaracak.

MİLLİYET-

Nihat Ali ÖZCAN

Suriye’de Kimyasal Silah Kullanmak...

Esad rejiminin Guta’da muhaliflere karşı kimyasal silah kullandığı haberlerinin ardından uluslararası tepkiler yükseldi. Bu ilk iddia değil. Daha önce de benzer haberler yayımlandı, iddialar ileri sürüldü.

İşin kötü tarafı, sivil ölümler, eğer kimyasal silahlardan kaynaklanmıyorsa, pek gündem oluşturmuyor. Öyle ki ölümlerin nedeni, kendisinden daha fazla önemseniyor.

Tepkilerdeki son artışlar da sanıldığı gibi vicdanların yaralanmasından kaynaklanmıyor. “Kimyasal silahların” kolay taşınması, kitlesel ölümlere neden olması ve Batı’yı hedef alabilme ihtimalinin bulunmasından kaynaklanıyor. Fransa, bir sonuç çıkmayacağı daha baştan belli olmasına rağmen, kayda geçmesi için olsa gerek konuyu BM Güvenlik Konseyi’ne taşıdı. ABD ile ortak planlar üzerinde çalıştıkları söyleniyor. ABD Başkanı Trump ise Esad için “hayvan” ifadesini kullanırken, ağır bedeller ödeyeceğini açıkladı.

ABD’nin tepki olarak Esad’a ait hedefleri füzelerle vurması beklenirken, birden İsrail’in harekete geçtiğini gördük. İsrail kargaşadan istifadeyle gözüne kestirdiği, tehdit olarak gördüğü Suriye askeri hedeflerini vurdu. Saldırıda İran ve Hizbullah’ın kayıplarından da söz ediliyor. Geleneksel tavrını takınan İsrail ise hiçbir şey olmamış gibi davranmayı sürdürüyor. Muhtemelen, Trump bugün de öfkeli. Öfkenin geri planında ise bir tür “çaresizlik” olduğu söylenebilir. ABD gibi büyük bir güç için “çaresiz” ifadesinin kullanılması garip gelebilir. Oysa Suriye sorunu öylesine karmaşık bir hal aldı ki “büyük güç” olmak, orduya yılda 670 milyar dolar harcamak bile çoğu kez işe yaramaya-biliyor.

Esad’ı iktidardan göndermenin, bölgede “kalıcı barışı” kurmanın klasik yolu, 250-300 bin askeri 5-10 yıl için Suriye’de görevlendirmekten geçiyor. Elbette bu öneri bile umulan sonucu garanti edemez. Üstelik Rusya ve İran tutumunu değiştirmedikçe böylesi bir “fedakârlık” işleri daha da zora sokabilir.

Üstelik bu öneri Trump’ın felsefesine kökten aykırı. Trump, Suriye’deki 2-3 bin Amerikan askerinin kirası olarak Suudi Arabistan’dan 3-4 milyar dolar talep ederken, böylesine büyük bir sayının kirasını toplamakta ciddi sıkıntı yaşayabilir.

Öte yandan, Trump işi kişiselleştirip füze veya hava saldırısıyla Esad’ın ortadan kaldırılması halinde bile, yeni sürprizlerle karşılaşacaktır. Böyle bir hamle savaş uzatacağı gibi, muhaliflerin en radikallerini öne çıkartabilir. Bu, ABD yönetiminin göz ardı edemeyeceği bir tahmin.

Söz konusu açmazdan çıkışın tek “onurlu” yolu, Esad’ın kendi isteğiyle iktidarı bırakması ve yeni bir siyasi yapının inşası için zemin hazırlanması

olabilir. Oysa ne Rusya ne de İran böyle bir fırsatı ABD ve koalisyonuna altın tepside sunmaya hazır görünmüyorlar.

Elbette Türkiye'nin de bu tablodan çıkartması gereken sonuçlar var. Öncelikle, Suriye daha uzun yıllar gündemdeki yerini koruyacaktır. Bu durumda yapılması gereken, Suriye kaynaklı veya Suriye'deki durumun etkilediği tüm sorunları mümkün olduğunca sınırın öte yakasında tutmak. Bunu becerecek kurumsal, zihinsel ve insani kapasiteyi inşa etmek

HÜRRİYET –

Abdulkadir SELVİ

Rota Ekonomiye Çevrildi

BAŞTAN söyleyeyim bu yazıda ekonomiden anlamayan gazetecinin ekonomiyle ilgili izlenimleri ve kulislere yer alacak.

Çünkü 'süper teşvik' belgelerinin dağıtımını nedeniyle Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde düzenlenen törendeydim. Program başlamadan önce işinsanları ile sohbet etme imkânım oldu. İş dünyası siyasi gelişmeleri çok yakından takip ediyor. Erken seçimlere gidilmeyeceğinin neredeyse netleşmesi, iş dünyasına derin bir nefes aldırılmış. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu yöndeki kararlı açıklamaları üzerine ikna olmuşlar. Yatırım planlamalarını ona göre yapıyorlar. Erdoğan'ın faiz oranlarının yüksek olduğu yönündeki açıklamalarını destekliyorlar ancak buradan nasıl bir sonuç çıkacağını da merak ediyorlar. Özellikle de üretim maliyetlerinin yüksekliğinden şikâyet ediyorlar.

RENK VERMEDİLER

Cumhurbaşkanı Erdoğan programa Başbakan Binali Yıldırım ve Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci ile birlikte geldi. Erdoğan'ın gelişinden az bir süre önce bakanlar salonda yerlerini aldılar. Geçen hafta istifa söylentileri çıktığı için gözler ekonomiden sorumlu Başbakan Yardımcısı Mehmet Şimşek'in üzerindeydi. Şimşek bakanlarla tokalaştıktan sonra yerine oturdu. Cumhurbaşkanı Erdoğan da salona girişinde bakanlarla birlikte Şimşek'le de tokalaştı. Herhangi bir renk vermediler. Toplantı bittikten sonra Mehmet Şimşek'le konuşma imkânım oldu. Ama son günlerin tartışmasına ilişkin değil, ekonomiyle

ilgili konuları sordum. Şimşek'in, ayaküstü açıklama yapmama prensibini bildiğim için yazılmamak üzere konuştuk.

135 milyar TL'lik süper teşvikler sayesinde 34 bin kişinin doğrudan, 134 bin kişinin ise dolaylı istihdamı hedefleniyor. Elini taşın altına koyan iş dünyasına moral vermek açısından bu program önemliydi ancak daha da önemlisi ekonominin geleceğine ilişkin ortaya konulan bakış açıydı. Pozitif bir gündem vardı. Daha çok üretim, daha çok istihdam konuşuldu. Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci, "Son 15 yılda bir Türk mucizesi gerçekleştirilmiştir" diye konuştu. Ancak daha çok geleceğe ilişkin yükümlülükler üzerinde durdu. "Zamanın ruhunu ıskalamaya hakkımız yoktur" dedi. Zamanın ruhunu ise Başbakan Binali Yıldırım, "Türkiye, yatırıma ve ihracata dayalı bir büyüme trendine girmiştir" sözleriyle açıkladı.

FAİZDE BU KEZ FARKLI

Ekonomi söz konusu olunca Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bir sözü faizse bir diğeri de büyüme ve istihdam oluyor. "Bugünkü Türkiye'yi iki kat daha büyütme gerekiyor" dedikten sonra sözü faize getirmesi bir tesadüf değildi. Hatta öyle ki, "Cumhurbaşkanı faiz diyor" diye üstüne basa basa söylemek durumunda kaldı.

İşinsanlarına, "Faizler konusunda hepimiz dertlisiniz biliyorum" dedikten sonra, "Yüksek faizle yatırım yapılabilir mi? Faizler düşmedikçe yatırım olmaz" dedi. Yetinmedi, "Yüksek faizden yatırımcıyı kurtarmak lazım" diye konuştu. Cumhurbaşkanı Erdoğan her defasında faizlerin yüksekliğinden yakınıyor. Ama belli oldu, bu kez farklı. Sadece

yakınmayacak bazı tedbirler de alınacak. Kamu bankaları ile faiz oranları konusunda bir çalışma yapılacağı kulağıma gelmedi değil. Konuşmaların ardından teşvik belgelerinin verildiği törene geçildi.

Erdoğan sadece teşvik belgeleri vermedi, firma sahipleriyle ayaküstü sohbet etti. Leyla Alaton'la konuşmaları ise biraz uzun sürdü. Alaton'a sordum, aralarında geçen diyalogu şöyle aktardı:

Alaton: Sayın Cumhurbaşkanım sizi mahcup etmeyeceğiz, kalp kapakçığını da yapacağız.

Erdoğan: Çok mutlu oldum.

Alaton: Eylül ayında ikinci fabrikayı açacağız. Açılışı sizin yapmanızı arzu ediyoruz.

Erdoğan: Geleceğim.

Ha bir de Kılıçdaroğlu bölümü vardı, atlamış değilim. Kambersiz düşün, Kılıçdaroğlu'suz konuşma olur mu? Olmadı tabii. Erdoğan bir ara 'Kılıçdaroğlu perhizine' girmişti. Keşke yine öyle olsa, bu tür polemikleri değil, ülkeye iş ve aş getirecek yatırımları konuşsak. Uzun lafın kisası ya da ekonomiden anlamayan gazetecinin ekonomiyle ilgili izlenimlerine gelince: Parola ekonomi, işaret büyüme.

TÜRKİYE – Fuat UĞUR

28 Şubat'ın Medya Ayağında Geri Sayım Başladı

“28 Şubat'ın medya ayağı yaptıklarından ve mağdur ettiği binlerce insanın âhından tereyağından kıl çeker gibi kurtulacak mı?” Son birkaç yılın en çok sorulan sorularından biriydi bu.

Sonunda **Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan** açık yara gibi hâlâ **kanayan 28 Şubat ve onun medya ayağı** ile ilgili açıklama yaptı ve o da sordu yargıya **“Ne zaman?”** diye. Dün **Cem Küçük** alenen yazdı, **Ahmet Kekeç** ile **Yiğit Bulut** da ima etti. Ama ben daha açık belirteyim.

Sadece **28 Şubat**'ın medya ayağı değil, **27 Nisan Askerî Muhtırası** ile **17-25 Aralık** sonrası FETÖ güdümünde çirkefleşen ve ülkemiz aleyhinde beşinci kol faaliyeti yürüten Medya da **yargı önünde hesap** verecek. Hem de çok yakında. Çünkü **hepsi hazır ve imzalar atıldı**. Bu kadarını söyleyelim ve ötesini bekleyip görelim.

Lâkin şunu da belirtmeden geçmeyerek. **Aydın Doğan** satıp kurtuldu gibi görünüyor ama değil. **28 Şubat**'ın, **17-25 Aralık**'ın ve **27 Nisan Muhtırası**'nın başaktörleri başlarına geleceği biliyor sanırım. Her yerde konuştuklarını ve **“Bizi de alacaklar”** dediklerini işitiyorum. Bu yüzden de **Demirören grubundan ayrılmamayı bir koruyucu kalkan olarak** hesaba katıyorlar. Yani Demirören medyasında çalıştıkları sırada gözaltına alınırlarsa **grubun zorunlu olarak kendilerine sahip çıkacağını** umuyorlar. Bilmiyorum bu hesap ne kadar tutar. Bekledikleri olur mu yoksa devreye **başka bir hesap mı girer**, onu da göreceğiz. Kısaca aldığım bilgiye göre bu hesaplaşma için geri sayım başladı.

Aydın Doğan'ın Zanzibar gecesi, sürpriz konuk ve fare **Aydın Doğan**, medyasını Erdoğan Demirören'e sattıktan ve imzalar atıldıktan sonra **helalleşme yemeği yaptı ünlü Zanzibar Restaurant'ta**. Yazarları ve yöneticileriyle bir aradaydı.

Vedalar hüznülüdür biraz. Duygusal gel-gitler, şakalaşmalar, hatıralar derken gece sona erdi. Aydın Bey orada da helâllik istedi herkesten. Kendisi de hakkını helâl etti artık herkesin bildiği üzere. Yemekte gözler bir ismi aradı. Yoktu. Aslında vardı da yoktu. Ne demek bu? Şöyle. **Ahmet Hakan Coşkun**'dan söz ediyorum. Kendi dediğine göre Aydın Bey'in tavla arkadaşı. Başkalarına göre garsonu. Kimilerinin iddiasına bakılırsa da sıfırdan **“degüstatör”** yapılmış biri. Bilemem bu konudaki maharetini, seçtiği şaraplardan hiç tatmadım.

Aydın Doğan onu **Kanal 7'den** kopardı. Ahmet Hakan'ın adını duyurduğu yıllardı. İyi televizyonculuk yapmıştı Allah var. Ama Aydın Bey gözüne kestirmişti Ahmet Hakan'ı. Önce hakkında kaçak küçek işleri nedeniyle pek çok haber yaptırdı, sonra da yamacına aldı.

Ve **muhafazakâr kesimin beyaz çoraplı şövalyesi** bir de baktık ki **Aydın Doğan medyasının pinokyosu** oluvermiş. Burnu uzadıkça çark etti, işine geldiğinde yan çizdi, patronun bir dediğini ikiletmedi ve sonuçta kârlı çıktı. Banka hesapları şiştikçe şişti ve evlense yedi sülalesine yetecek kadar para kazandı. Neyse gözümüz yok. Ama arzuladığı en baştan beri buymuş ki muhafazakâr medyada çizdiği profilin tamamen zıttı bir figür olmaktan çekinmedi. Vefa duygusu Ahmet Hakan'ın yanından belki teğet geçmişti ama çok fazla tanışıklığı yoktu. Aydın Bey ona **“Kesintisiz 24 saat yanımda dur ve tavla oynayalım”** dese her istediğini yapacak kadar patronuna bağlıydı. Bunun vefa ile ilgisi yoktu. Sonuçta parasını veriyor, karşılığını alıyordu.

Nitekim işte önceki gece **Zanzibar'daki veda, vefanın bir semt olduğunu hatırlattı** Aydın Doğan'a. Ahmet Hakan gelmesine gelmişti oraya ama Zanzibar'ın izole ve kuytu bir yerinde eski patronuna son cilvesini yapmış, ardından **“Çok dişim ağrıyor, dişimle randevum var”** diyerek yemeğe katılmadan ayrılmıştı. Hayat böyle bir şey.

Ahmet Hakan Coşkun, Erdoğan Demirören grubu satın aldıktan sonra artık **eski patronuyla birlikte fotoğraf vermek istemiyordu**. Doğan grubunun önemli bir ismi “**Bir satış bu kadar mı çabuk olur arkadaş. Gemiye ilk terk eden farelerdir diyoruz ama bu sıvışma konusunda depar attı âdeta**” diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu.

Vallahi **Ertuğrul Özkök** bile çok daha cesur çıkmıştı eski patronuna vefa gösterme konusunda. Sonuç bizim için sürpriz değildi. Şimdi o vakit gelelim şu bizim **sürpriz konuya**.

“**Muhafazakâr Medya**”nın ilginç isimlerinden biri olan Karar yazarı **Elif Çakır**’dan söz ediyorum. Bu bilgi gerçekten doğru mu diye epeyce ısrar ettim, aktaranlar teyit edince yazdım.

Vallahi ben bu Aydın Doğan grubunu en başından beri ilgiyle izledim. Aydın Bey medya patronluğu yaptığı 40 yıl boyunca **karşı tarafta gedik açabilecek** ya da kaçak yapabilecek isimleri pat diye tespit edip onlara şefkatli kollarını açtı. Ellerinde bu konuda radar var herhâlde. Takdir ediyorum onları. Neyse **Elif Çakır**’ı Aydın Bey’in yanında görmenin bir sakıncası yok bana göre ama merak ettiğim şu: Neden bu kadar geç kaldı?

TÜRKİYE – Nebi MİŞ

2019 Seçimleri ve FETÖ ile Mücadelenin Gündemi

Şu an Türkiye’de örgütlü bazı muhalefet gruplarının Türkiye ile ilgili gelecek tasavvurlarında ilgilendikleri tek bir konu var: AK Parti iktidarını her ne olursa olsun 2019 seçimlerinde sonlandırmak. Bu çevrelerin başkaca hiçbir gündemi yok. Yazdıkları, söyledikleri odaklandıkları bütün konuların hikâyesi buna dayanıyor. Hükûmetin iktidardan gitmesi için herkesle ittifaka açıklar. Destekledikleri çevrelerin operasyonlarının devlete, Türkiye’ye zarar vermesi onları bu tutumundan vazgeçirecek bir unsur değil. Onlar için önemli olan tek gösterge, mevcut siyasi iktidarın bundan zarar görüp görmeyeceği hususu...

Mesela bu çevreler, FETÖ ile mücadelenin hangi boyutta olduğu ile hiç ilgilenmiyorlar. FETÖ’nün devletten temizlenme sürecinin başarısı onları pek alakadar etmiyor.

Hatta hükûmetin bu mücadelede yıpranmasını istiyorlar.

Zaman zaman dilleri FETÖ’nün ne menem bir örgüt olduğunu söylerken, gönülleri ise bu örgütün hükûmetle ve hatta devletle mücadeleye devam etmesi yönünde...

Ne demeye çalıştığımı somutlaştırabilmek için sadece bir konu üzerinden meseleyi izah etmeye çalışayım.

Hadi öncesini bir tarafa bırakalım. 17-25 Aralık’tan 15 Temmuz gecesine kadar FETÖ mediasında yazan konuşan muhalifler vardı. Bunların bir kısmı kendini **liberal**, bir kısmı ise **sosyalist** olarak tanımlıyordu. Bazıları FETÖ’cü olmadığını ima etmek için “**ateist**” olduğunun bile altını kalınca çiziyordu.

Bu çevreler, FETÖ’nün hükûmet ve devlete karşı kurduğu tuzakları ve kumpasları o kadar gönülden ve içten destekliyorlardı ki, yazıp, söylediklerinde en ufak bir şüphe kırıntısı bile yoktu.

Onlara göre, her şeyin sorumlusu hükûmetti: 7 Şubat MİT krizinde, 17-25 Aralık yargı darbe girişiminde, MİT turları kumpasında hep FETÖ’cüler haklı, hükûmet ve devlet haksızdı. 15 Temmuz FETÖ’cü darbe girişiminin ardından bunlardan yurt dışına kaçamayanların bir kısmı tutuklandı. İçlerinden bazıları savunmalarında FETÖ’nün ne kadar tehlikeli bir örgüt olduğunu anlayamadıklarını ve o dönemde yazıp söylediklerinden pişman olduklarını belirttiler.

Kendilerinin de birer FETÖ mağduru olduğuna yönelik savunmalar yaptılar. İçlerinden bazıları tutukluluk hallerinin sonlandırılması durumunda bu örgütten olan kişilere selam bile vermeyeceklerini söylediler. Bu kişilerin söylediklerinde samimi olup olmadıklarını ve 15 Temmuz’un ardından yurt dışına kaçmış olsalardı yine aynı şeyleri

söyleyip söylemeyeceklerini siz de tahmin ediyorsunuz.

Bu konuda, **15 Temmuz sonrası yurt dışına kaçanların ve kendilerinin FETÖ'cü olmadıklarını söyleyenlerin büyük kısmının, şu anda yurt dışında yayın yapan farklı FETÖ organizasyonu yayın organlarında tekrar yazmaya ve konuşmaya başladığını belirtmem yeterli...**

FETÖ'nün bu yayın organlarına hâlâ Türkiye'de yaşayan hükûmet karşıtı bazı muhaliflerin de röportaj, yorum ve demeçlerle katkı yaptığını da ayrıca vurgulayayım.

Sözü getirmek istediğim yer şurası. Türkiye'de 2019 seçimlerine gidildiği bir süreçte muhalefet, "ittifakı genişletme" söylemi üzerinden gittikçe FETÖ ile mücadeleye zarar veren bir yöne doğru savruluyor. Savrulmaya devam edecek. FETÖ'cüler de bunun farkında. 2019 sonrası siyasi iklimin değişeceğine dair FETÖ örgüt üyelerine sabırlı olun telkini yapıyor. Yurt dışında zaten şimdiye kadar, Türkiye karşıtı operasyonlarına hiç ara vermediler. Şimdi özellikle batı ülkelerinde tekrar toparlandıkları ile ilgili örgüt içi bir algı çalışması yürütüyorlar. Türkiye içerisinde ise, devletin FETÖ ile temizlikte başarılı olamadığı kurumlarda FETÖ toplumsal karşılığı olabilecek eylem türleri deneyecek.

Geçen hafta **Osmanğazi Üniversitesi**'nde yaşanan vahim olayı bu bağlamda görmek gerekiyor.

FETÖ üyelerinin, farklı kurumların içindeki mikro iktidar mücadelesinden yararlanmaya çalışarak hayatîyetini devam ettirdiği ile ilgili birçok farklı hikâye de dolaşiyor kamuoyunda. Dolayısıyla, tüm bu açılardan bakıldığında, 2019 seçimlerine gidilen süreçte, FETÖ ile mücadeleye her anlamda ayrı bir önem vermek gerekiyor. FETÖ ile mücadelede devlet belli bir aşamaya gelse de, hâlâ bu konuda katedilmesi gereken uzun bir mesafe var...

TAKVİM - Ergün DİLER

Kimyasal Oyun

Tam klavyenin başına geçmiştim ki **TRUMP**'ın açıklaması önüme düştü: "**ASKERLERLE GÖRÜŞTÜM. 48 SAAT İÇİNDE ÇOK ÖNEMLİ KARARLAR**

ALACAĞIZ..." Bunun ne anlama geldiği gayet açık ve net. Peki, buralara nasıl geldik! Adım adım gidelim...

Araya başka başka figürler, olaylar girse de girmeye çalışsa da son düğümün çözüleceği yer, merkezinde bulunduğumuz bölge... **ORTADOĞU... SURİYE IRAK ve AKDENİZ!** Ne isteniyor, ne amaçlanıyor? Kimin kiminle hesabı var? Rusya ve İran nereye düşünüyor/ Esad ne olacak? Soru çok! Bir de bütün bunların içinde **TÜRKİYE**'yi gelecekte ne bekliyor?

Açarak gidelim...

Stratejik araştırmalar yapan 10 Amerikan kuruluşunun tümü bu **YÜZYILDA EN ÖNEMLİ BÖLGENİN AKDENİZ OLDUĞU GÖRÜŞÜNDE BİRLEŞTİ.** Bütün raporların ortak yanı aynı nokta...

Bu **GERİLİM, TANSİYON** Akdeniz'e **SINIRI OLAN ÜLKELERDEGÖRÜLECEK.** Paylaşım savaşı **NEDENİYLE.** Ve bütün maceranın tam ortasında **KIBRIS** kalacak. **ADA** hiç olmadığı kadar önem ve değer kazanacak. Önümüzdeki günlerde bunu yaşayacağız... Suriye de Akdeniz'e kıyası olan bir ülke. Suriye'yi tek bir ülke olarak görmemek gerekiyor. Çünkü Suriye'de kurulacak yeni yönetim, ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, Türkiye, İran, Irak ve Rusya'yı çok yakından ilgilendiriyor. Bizim de diğerlerinin de hesabı var! **DOĞAL!** Herkes elinden geleni yapmakta. **AKDENİZ'e** açılan **SURİYE** kapısı çok ama çok önemli... Hatırlayanlar olacaktır. **CIA BAŞKANI** Pompeo'nun **DIŞİŞLERİ BAKANI OLACAĞINI**

YAZMIŞTİM. İşte Mike Pompeo ve ekibi, içeride bazıları yazdıklarına karşı çıksa da, tam 7 kez **BEŞAR ESAD İLE GÖRÜŞTÜ!** Bir değil, iki değil, 7 kez!

Anlaşmaya çok yakın olunan yerler oldu.

Ancak **ESAD, ABD** ile anlaştağında **RUSYA** ile karşı karşıya geleceğini biliyordu! Ters oldu. Rusya'nın yanında kalmaya karar verdi, ABD'yi karşısına aldı. **KISA HİKAYE** böyle...

Köşe Yazıları – 10/04/2018

Türkiye **AFRİN**'e girdiği sırada da görüşmeler oldu. CIA hep devredeydi. Esad ile her görüşmeden sonra masada güçlenen YPG oluyordu. Rusya da Türkiye de **ESAD**'ın **İKİLİ** oynadığını gördü. Bu nedenle ömrü tamamlandı. Gitti gidecek... Buna karşı çıkan tek kişi yok. CIA'nın Esad'a sunduğu teklifte, 2 yıl sonra yani 2020'de İngiltere'de bir yaşam vaat edildi. Londra'nın kuzeyinde bir malikane Esad için hazırlanmaya başlanmıştı. Çocukların eğitimi için okul da seçilmişti. **KRALİYET**'in verdiği **KORUMA** garantisiyle **ESAD VE AİLESİ** mutlu bir yaşam sürecekti. **LÜKS İÇİNDE HEM DE...** Esad akıllıydı! 2 yıl **SURİYE** içinde ayakta kalabileceğine inanmadı. Bunu imkansız gibi gördü. "Hayatta kalsam bile Rusya buna izin vermezdi. Ve bu büyük tehlikeydi" diye düşündü. **BİR FATURANIN GELECEĞİNİ GÖRDÜ.** Bu nedenle **ESAD** şu an hala **RUSYA** ile ortak olduğunu düşünerek yaşıyor. Gerçek ise böyle değil. Putin, Esad'ın son kullanma tarihini belirledi. Ancak Türkiye'siz adım atamaz. **BU İKİ ÜLKE İSE İTTİFAK HALİNDE** her şeyi değiştirebilir. Bir de **İRAN** gerçeği var. Ancak Washington **İRAN**'ı kesinlikle vuracak. Bugün ya da yarın! **VURACAK!** Eğer İran, açık şekilde ABD ve İngiltere ile yakınlaşırsa (Suudi Arabistan örneği gibi), bölgede dengeler tekrar değişir. Senaryo tekrar yazılır! Bu nedenle **PENTAGON** herkesi şaşırtacak oluşuma imza atmak niyetinde! YPG'yi **ESAD**'a karşı savaştırmak için hazırlıyor. Çünkü oyunu kuran güç, ani taktik değişikliği yapabilirse sonuç elde eder. ABD de bunu son 100 yılda belki 50 kez yapmıştır. 2 ay önce Esad, ABD ile ortaklık görüşmeleri yapıyordu. YPG ile aynı çizgiye gelmişti. Şimdi ise hedefte! YPG ile karşı karşıya gelen bir Esad rejimi göreceğiz. Bu bölgedeki en etkin strateji değişikliği olacak. **TERÖR ÖRGÜTÜ YPG ESAD'A KARŞI...** Senaryo bu. Şaka gibi değil mi! Bölgedeki bütün aktörler için sorun! Desteklense bir türlü, desteklenmese...

Türkiye, şu anda Irak'la çok yakın. Irak da İran'la. İran da İngiltere ile. O nedenle ABD ile İngiltere'nin anlaşması, İran rejiminin değişmesinin önünü açar. Aynı şekilde Irak da Londra'dan izinsiz adım atamaz, karar alamaz. Irak Başbakanı İbadi'nin İngiliz vatandaşı olduğunu bir kez daha tekrarlamakta fayda var. Irak yönetiminin yüzde 60'ı İngiliz vatandaşıdır. Bu resmi kayıtlarda da mevcut bir durumdur. Eğer ABD ile İngiltere'nin anlaşması güçlü şekilde ilerlese, Türkiye ile Irak'ın arası da açılacak demektir. Çünkü İngiltere, Türkiye'nin Irak ve Kuzey Irak'taki terör operasyonlarına izin vermeyecektir. O nedenle Irak'ın yani Bağdat yönetiminin Türkiye'ye karşı açıklamaları sertleşecektir. İngiltere'nin ABD ile yaptığı anlaşmaların çok güçlü olup olmadığını **İRAK** tepkilerinden anlayacağız. **YAKINDA!** Ancak İngiltere, ABD ile çok güçlü bir bağ kurmaz ve anlaşmazlık çıkarsa **TÜRKİYE, İRAK**'ta söz sahibi olur. Tek terörist kalmaz. Amerika Birleşik Devletleri de bunun farkında. Geçen hafta Pentagon'dan bir ekip, İngiltere Genelkurmay Başkanlığı'nı ziyaret etti. Irak'ın Türkiye'ye desteğini bir an önce kesmesini istedi. Hatta bölgede Barzani ve YPG'nin daha güçlü olması için bazı taleplerin bir an önce hayata geçirilmesini istedi. Görünen o ki, İngiltere bu talepleri şimdilik kabul etmedi. Hala Irak, Türkiye'yi destekliyor ve ortak operasyondan söz ediyor. Barzani'nin Kuzey Irak'taki egemenliğinin bitirilmesi için Bağdat merkezi yönetimi ve Türkiye güçlü adımlar atıyor. **DENGE ŞİMDİLİK BU!** Değişir mi? Göreceğiz... Suriye-İrak ve İran'daki gelişmeler, Akdeniz'in geleceğini belirleyecek. Planları **GÜÇLENEN TÜRKİYE** bozuyor. Eğer Türkiye bu ritimde giderse **AKDENİZ**'de kimse son sözü söyleyemez. Hatta **AKDENİZ SAVAŞIN MERKEZİ OLUR.** 14 ülkenin, tamamen Akdeniz odaklı savaş planları yaptığını unutmayın. NATO özel bir ekiple aylardır Akdeniz çalışması hazırlıyor. Bilmemiz gereken bir nokta daha var! Türkiye'nin NATO ile karşı karşıya geleceği son

nokta Akdeniz olacak.
Çünkü NATO, Akdeniz'de operasyon başlatırsa, Türkiye'yi ortağı olarak görmüyor.
Çünkü NATO'nun Akdeniz planları, yüzde 100 Pentagon projesi.
Bu nedenle **PAYLAŞIM SAVAŞININ BÜYÜKLÜĞÜNÜ ANLAYALIM. "TÜRKİYE SAVAŞTA"** sözleri gerçeğin ta kendisidir!
Türkiye uzun yıllar sonra bağımsız adım attı.
Rusya ile S-400 anlaşması yaptı.
Söylenmese de bu NATO için kabus.
Bu nedenle Pentagon'un isteğiyle planlarını öne çektiler. Çekmek zorunda kaldılar...
Bu arada **RUSYA** ile bizi **YAKIN GÖSTERMEK** için **"İTME"** modeli uygulayacaklardır. Hem Rusya'yı bize hem bizi onlara! **OYSA TÜRKİYE HERKESE EŞİT MESAFEDE ve BAĞIMSIZ OLARAK KARAR ALABİLEN ÜLKE...**
Bunun bozulması için her türlü operasyonu düşünürler. **TÜRKİYE** bulunduğu yer itibariyle **DENGEYİ TUTAN BİR GÜÇ**. Bunu **RUSYA**'nın lehine bozarak sonra da hep birlikte kapımıza dayanmak isteyebilirler...
AKDENİZ'de hem **ADA**'mız hem sınırimız var!
Ancak **ZENGİNLİĞİ KENDİLERİ ALMAK İSTİYORLAR. ŞAKA GİBİ AMA GERÇEK BU**. Planlarında bunlar var...
Daha öncede yazdım. **2018 YENİ DÜNYA DÜZENİ** için son yıl.
Bu yıl pek çok şey yerli yerine oturacak.
BİZSİZ OLMAZ, OLMAYACAK.
Ancak küçük bir dilimle bizi kandırmak isteyecekler. Bunun için de bizi meşgul edecek her yolu deneyecekler...
AKILLI OLALIM. OYUNA GELMEYELİM...
BİR VE BÜTÜN OLARAK GELECEĞİMİZİ KURALIM...
Uyanık olun!
Olalım...
Başa dönelim...
TRUMP'ın açıklaması da bu! **OLAY UTA** değil **SURİYE** ve **AKDENİZ**! Gücümüz ve aklımızı göstereceğimiz döneme girdik!
Haydi hayırlısı...

YeniAKİT/

Hüseyin ÖZTÜRK

Gül ve Silah

"Gül ve Silah" başlığından, umarım güllü solmuş, diken kalmış, diken de başkaları tarafından kullanılan ve kullanılmasına müsaade edilen A. Gül anlaşılmaz.
Mevzumuzdaki "Gül ve Silah", başka bir hususun başlığıdır.
Geçtiğimiz hafta sonu, Ortadoğu ve Afrika uzmanı Prof. Zekeriya Kurşun Hoca, Mavera Vakfı'nda, "Ortadoğu'nun Asırlık Problemi" başlıklı bir konferans vermişti. Konuşmasının başında; "Ortadoğu öyle bir coğrafya ki, gül satan da, silah satan da orada" demişti. "Gül ve Silah" başlığı oradan çıktı.
Hani günümüz Ebu Cehilleri, gözlerini pörtlete pörtlete, çok şey biliyorlarmış edasıyla; "Ortadoğu'da veya Suriye'de ne işimiz var" diye soruyorlar ya. İşte o sorunun cevabı verilmişti.
Pardon, gerçek Ebu Cehil ile günümüzdekileri bir tutmamalı. Ebu Cehil bilerek inkârdaydı, bizdekiler onu da beceremiyorlar.
Efendimiz (s.a.v.)'e düşman olan Ebu Cehil, her şeyin farkındaydı ve Efendimiz (s.a.v.)'e şöyle dediği rivayet edilmektedir:
-"Ey Abdullah'ın oğlu; biliyorum ki, sen Hakk Peygambersin ve doğru yoldasın. Lakin nefsim, malım ve arkamdaki ahali yüzünden seni ve Allah'ımı inkâr ediyorum".
Yani, günümüzdeki Ebu Cehiller, gerçeği itiraf edecek kadar bile harbi değiller.
Malum bugünkü mevcut sınırlarımız, Lozan Antlaşmasıyla ayarlanmıştır. (24 Temmuz 1923) İngilizlerin perde arkasından yönettiği ama Fransızlarla yapılan Ankara Antlaşmasıyla çizilmiştir.
Batı sınırlarımız ise Mudanya Antlaşmasıyla belirlenmiştir. Haçlı Batılılar sahada kazanamadıkları zaferlerini, masada kazanmışlardır.
Halen sağımız, solumuz, önümüz arkamız, yukarımız aşağımız, Haçlıların belirlediği sınırlardan ibarettir.
Bir tek İran ile değişmeyen sınırimız vardır. Onların da ne zaman hır çıkaracakları belli

olmadığı için yüzyıllardır teyakkuz halinde yaşamaktayızdır.

Gelelim “Suriye’de yahut Ortadoğu’da ne işimiz var” sorusuna. Bu soruya şu soruyla cevap verilse yeridir.

Binlerce km öteden; ABD, İngiltere, Fransa, Rusya ve diğer AB ülkelerinin ne işi var? Hem gül satıyorlar hem silah.

Gül ve silah ticaretiyle birlikte bölgeye tamamen hâkim olabilmek için de kendi ürettikleri devletçikleri haritaya ve bölgeye yerleştirmeye çalışıyorlar.

Ezcümle:

Henüz Batılılar, İngilizlerin işgallerden sonra “Ortadoğu” ismini verdikleri coğrafyada yokken, bölge Osmanlı haritasının içerisindeydi ve adı Osmanlı Coğrafyasıydı.

Buyurun şimdi Zekeriya Hocanın hazırladığı tabloya bakalım:

17. Yüzyılda Osmanlı Arap Eyaletleri:

Şam, Trablusşam, Sayda, Halep, Kudüs (1516)

Musul (1523) Bağdat (1534) Basra (1548)

Ahsa/Lahsa (1552) Hicaz (1517) Habeş Eyaleti

Yemen (1520-71) Mısır (1517) Cezayir (1516)

Tunus (1535) Trablusgarp (1551)

Osmanlı idaresinin zayıflamaya başladığı

1800’lerin başından itibaren, Haçlı Batılı,

Osmanlı Coğrafyasını işgale başlar. O tarihi

kronolojiyi de şöyle sıralayalım:

Cezayir: Fransız İşgali (1830) Tunus: Fransız

İşgali (1881) Mısır-Sudan: İngiliz İşgali (1882)

Yemen-Aden: İngiltere İşgali (1839) Trablusgarp

(Libya): İtalyan İşgali (1911-12)

YeniAKİT /

Ali KARAHASANOĞLU

Ulusalçı Tuğamiral, Gavurların Menfaatine Konuşuyor!

“Seyrüsefer emniyeti yani İstanbul Boğazı’nda dünkü gibi olabilecek kazaların engellenmesi açısından Kanal İstanbul, asla ve kat’a alternatif olamaz. Niçin mi olmaz? Bilimsel açıdan bir bakalım!” diyor, Deniz Harp Okulu Komutanlığı yapan tuğamiral emeklisi.. Boğaz’ı geçerken, bir gemi, gelip bir yalıya girdi ya..

Yalı şimdi yıkılma tehditi altında ya..

Bu olay sonrasında da..

Kanal İstanbul’un gerekliliği bazı kalemler tarafından gündeme getirildi ya..

Bu tuğamiral emeklisi de, onlara cevap veriyor işte..

Merak ettiniz mi, Kanal İstanbul’un, Boğaz’a alternatif olamayacağının bilimsel izahını? Buyrun birlikte okuyalım, Ergenekon davalarında sanık olmaktan, istifa ile kurtulan ulusalcı tuğamiralin bilimsel izahı:

“Uluslararası deniz hukuku ve 1936 tarihli

Montrö Sözleşmesi engel. ‘Gerekirse

Montrö’yü değiştiririz’ deniyorsa, bu da

mümkün değil. Diğer taraftan; mevcut

şartlarda ve konjonktürde, Türkiye’nin

çıkartlarını ve güvenliğini koruyacak

Montrö’den daha iyi bir anlaşma

yapamazsınız. Ayrıca; doğal bir boğaz

dururken, yanına veya yakınına ona alternatif

olarak yapılan dünyada tek bir kanal bile yok,

biliyor musunuz?”

Nasıl buldunuz, bilimsel izahı?

Korkak..

Pısrık..

Ufku olmayan..

Cesaret yoksunu..

Peşinen teslim..

Mevcuttan daha iyinin hayalini bile

kuramayan..

Bir karakter değil mi?

Aynen öyle..

“Uluslararası deniz hukuku, Kanal İstanbul

yapıldıktan sonra dahi, gemilerin İstanbul

Boğazı’ndan geçmek istemelerinin önüne

geçilemeyeceği”ni amir imiş!

Uluslararası hukukun neresinde yazıyormuş

acaba bu?

Bir uluslararası sözleşme maddesi,

uygulanması gösterseydi de, biz de öğrenseydik,

emekli tuğamiralin, Türk menfaatlerine

düşmanca bu yorumunun dayanağını..

“Montrö Sözleşmesi” mi diyeceksiniz?

Ondan da herhangi bir madde göstermiyor

emekli tuğamiralimiz..

Sadece, klasik söylemlerle, şablon

cümlelerle, “Montrö Sözleşmesi buna

engel” diyor, bitiriyor işi..

Neresi engel?

Hangi maddesi engel?

Hiçbir şey yapamazsınız..

Sorarsınız sözleşmenin tarafı devletlere:
“Bu sözleşmenin amacı ne? Gemilerinizin, Karadeniz’den Marmara’ya geçişi değil mi? Buyrun, ben de geçiriyorum işte.. daha ne istiyorsunuz? Dayak mı?” dersiniz, olur biter..
“Sözleşme” dedi iseniz..
Allah’ın ayeti değil ya..
“Kanal İstanbul’u yaptık.. Bundan sonra geçişleriniz oradan.. Lütfen gemilerinizi oraya yönlendirin” dersiniz..
Bunu da gelişen durumlara göre, sözleşmenin yeniden gözden geçirilmesikapsamında taraf devletlerle müzakereye açarsınız..
Olur biter..
Yine diretenler mi çıkar?
Sorarsınız, “Derdiniz ne sizin kardeş?
Derdiniz, İstanbul Boğazı’ndaki yalılara çarpmak, bizim tarihi eserlerimize zarar vermek mi? Öyle ise..
Kusura bakmayın, bile bile böyle bir zarara zemin hazırlamak istemiyoruz..” der, kapatırsınız konuyu..
Cesur iseniz.. Korkak değilseniz..
Ülkenizin menfaatlerini korumakta kararlı iseniz..
Bunları hem söyler, hem de savunur ve uygulamaya geçirirsiniz..
Ama ulusalcı tuğamiralimiz gibi, gölgenizden korkuyor iseniz..
İşte böyle, başkalarının menfaati noktasından olaylara bakarsınız..
Türkiye’nin penceresinden değil, ABD’nin penceresinden, Rusya’nın penceresinden, Bulgar’ın penceresinden olaylara bakarsanız..
Böyle kendi ayağınıza kurşun sıkarsınız işte..
Olabilecek değişiklikleri bile, yarın gündeme geldiğinde hayata geçirtmemek için, karşı tarafın eline koz verirsiniz..
“Bakın sizin tuğamiraliniz bile böyle söylüyor” gerekçesini elin gavurunun eline verirsiniz..
Sonra da bize döner. “Biiiz.. Atatürk’ün verdiği emaneti korumak içiiiin..”
Atatürk size bir emanet verdi ise..
Onu koruyup, geliştirmek için verdi..
Ülkenizin tarihi zenginliklerini yıktırmak, yok ettirmek, yaktırmak için vermedi..
Son olayda, o gemiye yaptırımınız ne olacak?
“Parasını alırsız, olay kapanır” mı diyorsunuz..

Haydi diyelim, tarihi eserin sizde bir önemi yok..
Sonuçta da, gelen maddeye geldi..
Peki yarın, canlara mal olacak zararlar oluştuğunda ne yapacaksınız?
“Montrö Sözleşmesi var.. Adam ‘Kanal İstanbul’dan değil, İstanbul Boğazı’nın nefis güzelliklerini seyrederek, oradan geçmek istiyorum’ dediğinde, mecbursunuz ona izin vereceksiniz” diyorsanız..
Muhtemel kazalardaki can kayıpları için de..
Bir çareyi düşünmüş olmanız gerekir..
Kazalarda kaybedilecek canları geri getirmek için de, emekli tuğamiralimizin bir çözümü var mı?
Yoksa, “Uluslararası hukuka göre, bu can kayıpları normaldir” diyerek, can kayıplarını da görmezden mi gelecek?
Aynı tuğamiralin zihniyetini öğrenmek için, şöyle biraz geriye gittim..
“Askeri liselerin kapatılması”na karşı çıkmış bu tuğamiralimiz..
“Daha önce işgalciler tarafından kapatılan, düşmanların denize dökülmesi ve kurtuluştan sonra açılan ama 15 Temmuz Darbe Girişimi bahanesi ile tekrar kapatılan askeri liseler mutlaka açılmalıdır, açılacaktır!” demiş..
Askeri liselerde okuyan öğrencilerin, nerede ise % 80’inin FETÖ’cü olduğu dönemler, bu tuğamiralimizi hiç rahatsız etmemiş olmalı ki, o dönemleri kapanmış olarak saymıyor..
“Sadece işgalciler döneminde kapatıldı, bir de 15 Temmuz’dan sonra” diyor..
Oysa.. Esas kapanma, FETÖ’cülerin, bu askeri liseleri ele geçirdiği tarihtir..
Düşünsenize.. Askeri liseler açık..
Ama içinde yetişenler, 15 Temmuz gibi darbe yapmak için yetişiyorlar..
Böylesi bir liseye, siz “açık” diyebilir misiniz?
Daha net söyleyelim, böyle “açık” olmaktansa, “kapalı” olması daha iyi değil midir?
Emekli tuğamiralin zihniyeti işte böyle..
Bak, FETÖ’nün elindeki askeri liselere bakış açısına..
Anla, Montrö Sözleşmesi’ni, Türkler lehine mi yorumlar, gavurlar lehine mi?